

سِنڌي پيو ڪتابُ



پڻي ڪلاس لاءِ



سِنڌ ٽيڪسٽ بڪ بورڊ

www.perfect24u.com



سِنڌي پيو ڪتاب

پئي ڪلاس لاءِ



سِنڌ ٽيڪسٽ بُڪ بورڊ، ڄام شورو

ڇپيندڙ:

هن ڪتاب جا سڀ حق ۽ واسطا سنڌ ٽيڪسٽ بڪ بورڊ، ڄام شورو وٽ محفوظ آهن. سنڌ ٽيڪسٽ بڪ بورڊ جو تيار ڪرايل ۽ سنڌ حڪومت جي تعليم ۽ خواندگي واري کاتي جي مراسلي No.SO(G-1) E&L/Curr:2014, Dated: 06-03-2014 موجب سنڌ صوبي جي سڀني پرائمري اسڪولن لاءِ واحد درسي ڪتاب طور منظور ڪيل.

بيورو آف ڪريڪيولر سنڌ جي نصابي ڪتابن جي جائزي واري صوبائي ڪاميٽي جو چڪاسيل.

نگران اعليٰ:

آغا سهيل احمد پناڻ
چيئرمين، سنڌ ٽيڪسٽ بڪ بورڊ

نگران:

اويس ڀٽو

ليکڪ:

امام بخش پرڙو، مهرانساء لاڙڪ،
سيد نزاکت شاھ، علي ڏنو جروار،
تاج محمد شيخ، شفيع محمد چانڊيو

ايڊيٽر:

سيد شير شاھ بخاري، ڊاڪٽر نور افروز خواجہ
پروفيسر سراج چنا، اويس ڀٽو، محمد اديس جتوئي

صوبائي جائزہ ڪاميٽي:

ڊاڪٽر غلام علي الانا - سيد امداد حسيني
سيد غلام اڪبر شاھ ”نماڻي“ - تاج جويو
دلشاد احمد ڏيٿو - شفيع محمد چانڊيو
عزيز الله پنهور - محمد اديس جتوئي
تحسين ڪوثر انصاري

الستريشن ۽ لي آئوٽ:

ساجده يوسف

ڪمپوزنگ ۽ پيج ميڪنگ:

نور محمد سميجو

پروف ريڊنگ:

جمشيد احمد جوڻيجو

هي ڪتاب پريس ۾ ڇپيو.

فهرست

سبق	عنوان	صفحہ نمبر	سبق	عنوان	صفحہ نمبر
۱	سائينء جي ساراه (حمد)	۵	۱۵	قائد اعظم محمد علي جناحؒ	۴۰
۲	حضرت محمد صلي الله عليه وآله وسلم	۷	۱۶	شاهه عبداللطيف ڀٽائيؒ	۴۲
۳	نماز	۹	۱۷	لائونٽرو ڦيرايون (بيت)	۴۵
۴	مديني جا سائين (نعت)	۱۱	۱۸	بينظير ڀٽو شهيد	۴۸
۵	سج	۱۳	۱۹	ريل گاڏي	۵۰
۶	ڏنڌا ۽ هنر	۱۵	۲۰	گڏي (بيت)	۵۲
۷	گلاب جو گل (بيت)	۱۸	۲۱	ڪينجهر ڍنڍ جو سير	۵۴
۸	آزاديءَ جو ڏينهن	۲۰	۲۲	رانديون تصويري ڪهاڻي	۵۷
۹	برسات	۲۳	۲۳	پڇ پرولي	۵۹
۱۰	ڳايون چئن مُندن جو راڳ... (بيت)	۲۶	۲۴	لالچي کُٽو (تصويري ڪهاڻي)	۶۱
۱۱	حضرت علي ڪرم الله وجهه	۲۹	۲۵	ياد ڪرڻ جهڙيون ڳالهيون	۶۳
۱۲	صحت ۽ صفائي	۳۱	۲۶	دُعا (بيت)	۶۵
۱۳	عيدالڦطر	۳۴	۲۷	نوان لفظ	۶۷
۱۴	منهنجي امڙ (بيت)	۳۷			

ٻه اکر

سنڌ ٽيڪسٽ بڪ بورڊ هڪ اهڙو تعليمي ادارو آهي، جنهن جو ڪم درسي ڪتابن جي تياري ۽ اشاعت ڪرڻ آهي. اُن جو اهم مقصد اهڙن درسي ڪتابن جي تياري ۽ فراهمي آهي، جيڪي نئين نسل کي علم ۽ شعور ڏيڻ سان گڏوگڏ منجهن اهڙي صلاحيت پيدا ڪن، جن جي ذريعي اهي اسلام جي آفاقي نظرين، پائپي، بزرگن جي ڪارنامن، پنهنجي ثقافتي ورثي ۽ روايت جي حفاظت ڪندي، نئين دور جي سائنسي، ٽيڪنيڪي ۽ سماجي تقاضائن کي پورو ڪري ڪامياب زندگي گذاري سگهن.

هن اعليٰ مقصد کي پورو ڪرڻ خاطر اهل علم، ماهرن، استاد صاحبن ۽ مخلص دوستن جي هڪ ٽيم ڪنڊ ڪڙچ کان حاصل ٿيندڙ معلومات جي روشنيءَ ۾ ڪتابن جي درستيءَ جي معيار، جائزي ۽ انهن جي سُڌاري جي عمل ۾ اسان سان گڏ لڳاتار مصروف آهي. اسان جا ماهر ۽ اشاعتي عملو اُن صورت ۾ ئي گهربل مقصدن ۾ ڪامياب ٿيندو، جڏهن انهن ڪتابن مان استاد صاحب، شاگرد ۽ شاگردياڻيون پورو پورو لاڀ پرائين. ان لاءِ سندن تجويزون ۽ رايو انهن ڪتابن کي بهتر بنائڻ ۾ ڪارآمد ٿيندا.

چيئرمين

سنڌ ٽيڪسٽ بڪ بورڊ

سڪيا جي حاصلات

- * الله سائينءَ جي ساراھ ڪرڻ.
- * حمد سُر ۽ لئه سان پڙهڻ.
- * لفظن کي سُنن اڪرن ۾ لکڻ.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سَبْقُ پَهريون

سائينءَ جي ساراھ 'حمد'

ڏٺيءَ جا اَسين گيتَ ڳايون سدا،
اڳيان تنهن جي سِرُ پڻ نمايون سدا.
اُپايو جهين آه، سارو جُهائ،
ڪيو آه پيدا، زَمين آسمان.
پڪي، جيت، ماڻهو، مرون بي شمار،
سج ۽ چنڊ تارا، هزارين هزار.
هوا، باهه، پاڻي ضروري شيون،
اُپايون اٿس جي، ملن بي ملهيون.
وڌائيءَ سندس جا وڌا ٿيا بيان،
نه طاقت رکي ٿي اسان جي زبان.
اسان کي ڏئي شال، سگهه سو ڏئي،
ڪريون يادگيري، سندس تان گهڻي.

- محمد صديق 'مسافر'

الله سائينءَ جي ساراھ ۾ چيل بيت کي 'حمد' چئبو آهي.

مشق

۱- هيٺين سوالن جا جواب ڏيو:

(الف) الله تعاليٰ ڪهڙيون شيون پيدا ڪيون آهن؟

(ب) آسان ڪي سدائين ڪنهن جي ساراهه ڪرڻ گهرجي؟

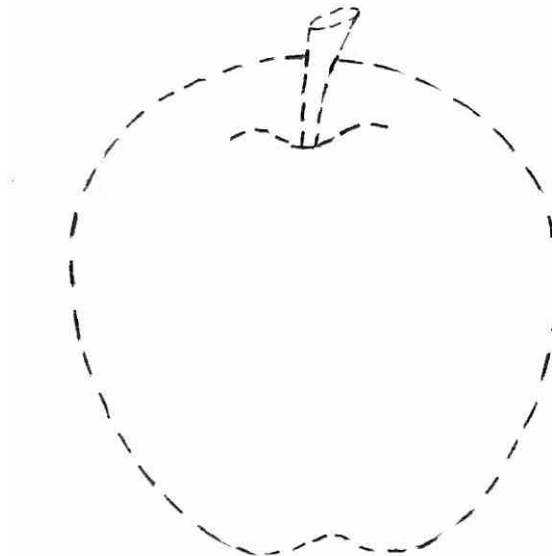
(ج) آسان لاءِ ڪهڙيون شيون ضروري آهن؟

۲- هيٺين لفظن کي سُنن اکرن ۾ لکو:

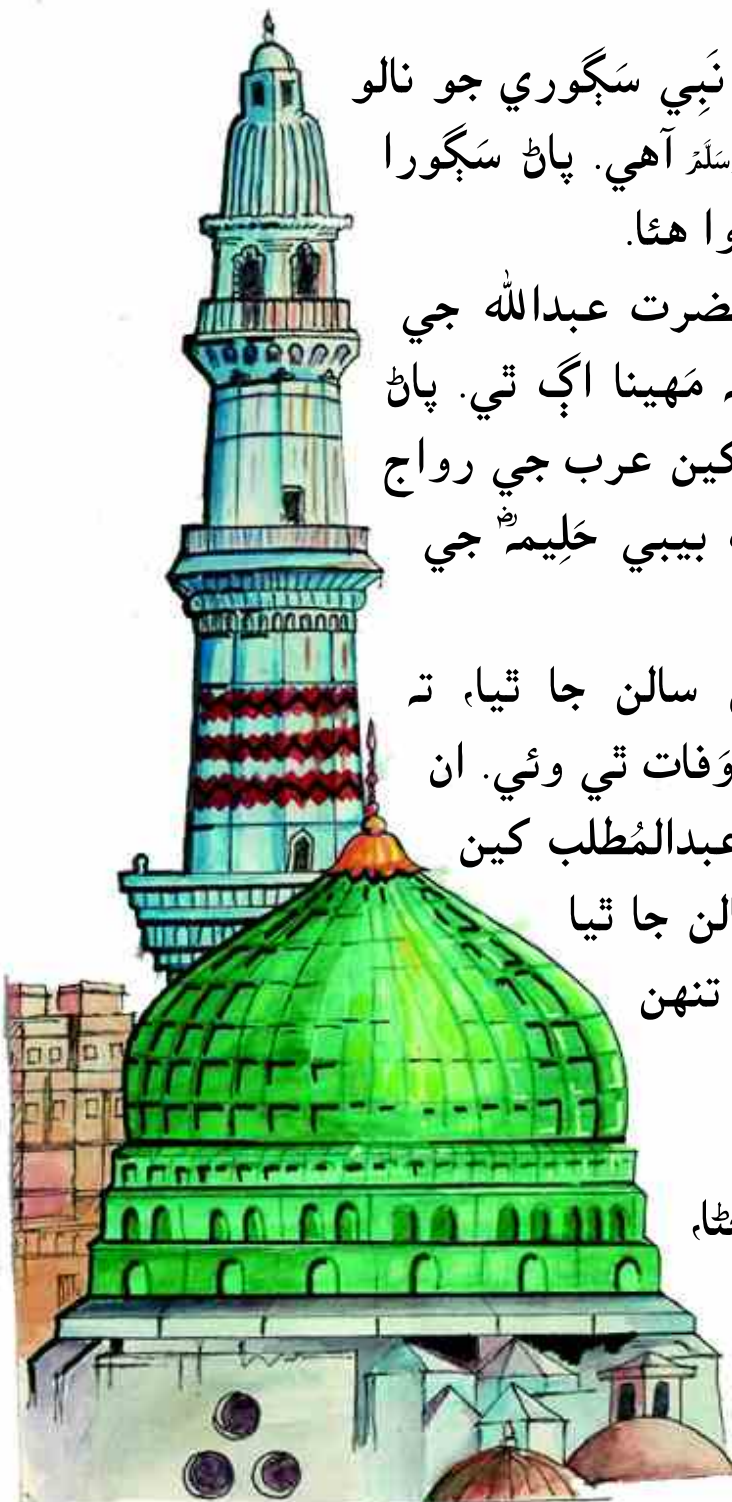
اُپايون - جُهَانُ - سَگهَ - يادگيري - ضروري

۳- ٻارو ٻه ٻه جڻا ٿي بيت سُر سان ٻڌايو.

۴- ٽپڪا ملائي تصوير ٺاهيو.



حضرت مُحَمَّد صَلَّي اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهٖ وَسَلَّم



اللّٰهُ سائينءَ جي پياري نبي سڳوري جو نالو
حضرت مُحَمَّد صَلَّي اللّٰهُ عَلَيْهِ وَآلِهٖ وَسَلَّم آهي. پاڻ سڳورا
عرب جي قريش قبيلي ۾ ڄاوا هئا.

نبي سائينءَ جي والد حضرت عبدالله جي
وفات سندن ڄمڻ کان ڪجهه مهينا اڳ ٿي. پاڻ
سڳورا ٻن مهينن جا ٿيا، ته ڪين عرب جي رواج
مطابق ٽچ پيارڻ لاءِ حضرت بيبي حليمه جي
حوالي ڪيو ويو.

پاڻ سڳورا جڏهن ڇهن سالن جا ٿيا، ته
سندن والده بيبي آمنه جي به وفات ٿي وئي. ان
کان پوءِ سندن ڏاڏو حضرت عبدالمطلب ڪين
پالڻ لڳو. پاڻ سڳورا اٺن سالن جا ٿيا
ته سندن ڏاڏو به گذاري ويو. تنهن
کان پوءِ سندن چاچي حضرت
ابو طالب ڪين نپايو.

پاڻ سڳورا ننڍپڻ کان سُلچڻا،
سچار، ايماندار ۽ رَحمدل هئا.
ماڻهو ڪين آمين ۽ صادق
سڏيندا هئا.

سڀني سان پيار ۽ محبت سان پيش ايندا هئا. پنهنجو وقت آجايو نه
 وڃائيندا هئا. یتيمَن سان قرب ۽ همدردِي ڪندا هئا.
 پاڻ سڳورا پوڙهن، بيمارن ۽ مسافرن جي مدد ڪندا هئا.
 نبي پاڪ ۽ ٻنهي جهانن لاءِ رحمت آهن. پاڻ سڳورن ٻڌايو ته الله
 هڪ آهي ۽ ان جي ئي عبادت ڪرڻ گهرجي.
 آسان ڪي سندن ڏسيل واٽ تي هلڻ گهرجي.

مشق

۱- هيٺين سوالن جا جواب ڏيو:

- (الف) حضرت مُحَمَّد صَلَّي اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّم ڪهڙي قبيلي ۾ ڄاوا؟
 (ب) پاڻ سڳورن جي والد جو نالو ڇا آهي؟
 (ج) پاڻ سڳورن جي ڏاڏي جو نالو ڇا آهي؟
 (د) پاڻ سڳورن ڇا ٻڌايو آهي؟

۲- هيٺين جملن ۾ مناسب لفظ ڳولي وجهو:

رحمدل	قریش	رحمت
-------	------	------

- * پاڻ سڳورا ننڍپڻ کان سُليڇڻا، سَچارَ ۽ هئا.
 * پاڻ سڳورا قبيلي ۾ ڄاوا.
 * پاڻ سڳورا ٻنهي جهانن لاءِ آهن.

۳- پڙهو ۽ لکو:

خاندان محبت پيغام ايماندار همدردِي

- * نماز بابت گفتگو ڪرڻ.
- * نماز جا فائدا ٻڌائڻ.
- * وضوءَ جا فائدا بيان ڪرڻ.
- * جمع ۽ واحد سیکارڻ.

نماز



نماز اسلام جو ٻيو رُڪن آهي. نماز پڙهڻ اسان تي فرض آهي. نماز روزانو پنج وقت پڙهبي آهي. نماز پڙهڻ لاءِ بدن صاف ۽ ڪپڙا پاڪ هئڻ ضروري آهن.

نماز لاءِ پنج وقت مسجد مان ٻانگ ايندي آهي. ٻانگ ٻڌي ماڻهو وضو ڪري مسجد ۾ جماعت سان گڏ نماز پڙهندا آهن. نماز پڙهائڻ واري کي 'پيش امام' سڏبو آهي.

نماز جا ڪيترائي فائدا آهن. روزانو پنج ڀيرا وضو ڪجي ٿو. نماز پڙهڻ وارن جو جسم ۽ ڪپڙا صاف ۽ پاڪ رهن ٿا. اهي سڄو ڏينهن چُست ۽ توانا رهن ٿا. ان کان سواءِ روزانو پنج ڀيرا مسجد ۾ گڏجڻ جي ڪري هڪ ٻئي جي ڏک سُڪ جي خبر پوي ٿي. ان سان ماڻهن جي پاڻ ۾ همدردي، محبت ۽ پائي وڌي ٿي.

نماز چڱائي سيکاري ٿي. بُرائيءَ کان بچائي ٿي.

مَشَق

۱- هيٺين سوالن جا جواب ڏيو:

(الف) نماز دين جو ڪهڙو رڪن آهي؟

(ب) ٻانگ ڇو ڏي آهي؟

(ج) نماز مان ڪهڙا فائدا آهن؟

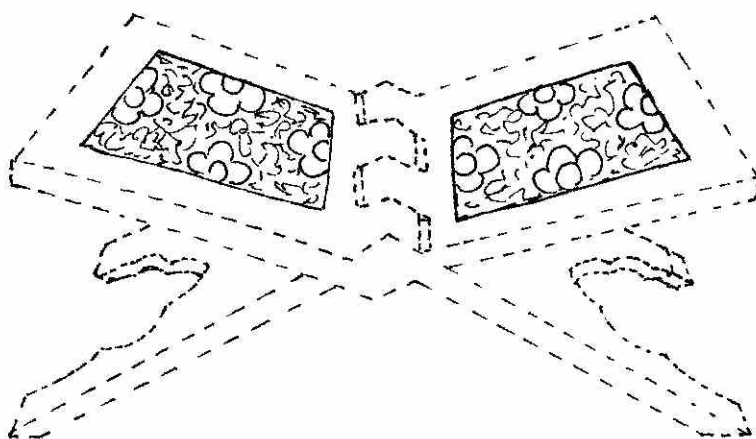
۲- نماز بابت مختصر ٻڌايو:

۳- ياد رکو ته: هڪ شيءِ کي واحد ۽ ٻه يا ٻن کان وڌيڪ شين کي جمع

سڏبو آهي۔ هيٺ ڏنل لفظن جا جمع لکو:

نماز	نمازون
مسجد	
ٻانگ	
تصوير	
خبر	

۴- ٽپڪا ملائي تصوير ۾ رنگ ڀريو:



سَبَقُ چوٿون

سکيا جي حاصلات

- * نعت سُر سان پڙهڻ.
- * نون لفظن جو استعمال ڪرڻ.
- * واحد ۽ جمع جو تصور ڏيڻ.
- * حمد ۽ نعت جو فرق سمجهاڻ.

مَدِينِي جا سَائِين (نعت)

مِڙن کان مَٿاهان مَدِينِي جا سَائِين !
اَسان تي عِنايَتَ ڪَرِين تُون سَدائِين.

زَماني ۾ جِن جو نه ڪو واهِرُ و آ،
وَسيلو تِنين جو فَقطِ تُون ئي آهيَن.

اَندرَ ۾ اِها آسَ سانِڍيو وَتان ٿو،
حِياتِيءَ ۾ روضو پَرِين تُون پَسائِين !

’وفا‘، تَنهنجي رَحمتَ مان مائوسِ ناهي،
ڪَڏهن مِهَرَ جو مِينُهَن تَنهن تي وَسائِين.

- ’وفا‘ مولا بخش



نَبِي سَڳوري جي ساراھ ۾ چيل بيت کي ’نعت‘ چئبو آهي.

مشق

۱- هيٺين سوالن جا جواب ڏيو:

- (الف) حمد ڪنهن جي ساراھ ۾ چيو ويندو آهي؟
(ب) نعت ڪنهن جي ساراھ ۾ چئي ويندي آهي؟

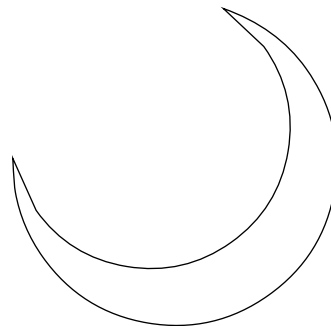
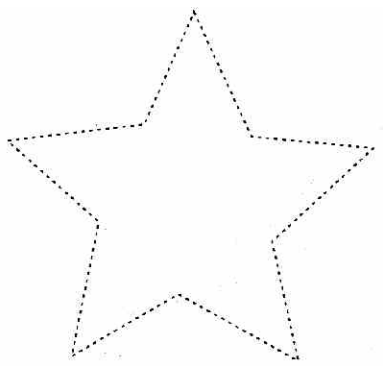
۲- پڙهو ۽ لکو:

مَٿاھان	واھڙو	
مَدِينو	رحمت	
عِنَايَتَ	فَقَطَ	
زَمَانو	حياتي	
وَسِيلو	سَھارو	

۳- نوان لفظ ٺاهيو: جيئن: زمانو = زمانا

- وسيلو سهارو
روضو اڪيلو

۴- تصويرن ۾ رنگ ڀريو:



سکيا جي حاصلات

- * روشني ۽ گرمي جي اهميت سمجھڻ.
- * نون لفظن جي ڄاڻ حاصل ڪرڻ.
- * سج بابت گفتگو ڪرڻ ۽ اُن جا فائدا ٻڌائڻ.
- * سج وسيلي صبح، منجهند، شام ۽ رات جو تصور سمجھڻ.

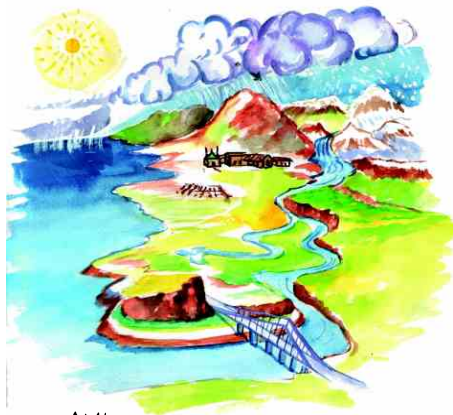
سَبَقُ پنجون

سج

سجُ اوڀر کان اُڀرندو آهي.
سج اُڀرڻ سان هر طرف سوجهرو
ٿيندو آهي. سج لهڻ سان اونده
ٿي ويندي آهي. رات جو ڏيڻا،
بتيون ۽ بلب ٻاربا آهن.
سج جي روشنيءَ کي اُس
چئبو آهي.



سج مان اسان کي روشني ۽ گرمي ملي ٿي.
سج جي روشنيءَ ۽ گرميءَ جي ڪري وڻ،
ٻوٽا پنهنجي خوراڪ ٺاهيندا آهن. فصل ٿيندا
آهن. وڻن ۾ ميوا ٿيندا آهن. گل ٽڙندا آهن.
سج جي ڪري موسمون بدليون آهن.
سج جي گرميءَ سان سمنڊ جو پاڻي ٻاڦ ٿي،
ڪڪر ٺهندا آهن ۽ مينهن وسندو آهي.



زمين تي رهندڙ سمورا ساهوارا
سج جي ڪري زنده آهن. سجُ اسان کان
گهڻو پري آهي، پوءِ به اسان لاءِ فائدي
وارو آهي.

مشق

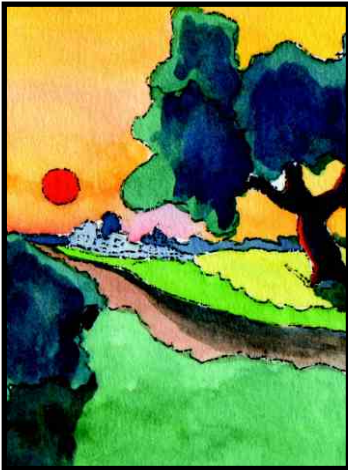
۱- هيٺين سوالن جا جواب ڏيو:

(الف) سج ڪهڙي طرف کان اُڀرندو آهي؟

(ب) اسان کي قدرتي روشني ۽ گرمي ڇا مان ملي ٿي؟

(ج) روشنيءَ ۽ گرميءَ جا ڪهڙا فائدا آهن؟

۲- ٻارو! تصويرون ڏسي خال ڀريو:



★ سج جو اُڀرندو آهي.

★ جو سخت گرمي ٿيندي آهي.

★ سج جو لهندو آهي.

۳- ٻارو! سبق مان ڪي به پنج نوان لفظ چونڊي،
سٺن اکرن ۾ لکو.

سکيا جي حاصلات

* مختلف ڌنڌن ۽ ھنرن جي ڄاڻ ڏيڻ.
* پورهئي جي اھميت سمجھائڻ.

سبق ڇھون

ڌنڌا ۽ ھنر



اڪبر گرمين جي موڪلن ۾
پنهنجي دوست مھراڻ جي ڳوٺ
گھمڻ ويو. صبح جو ٻئي جڻا
ٻني گھمڻ ويا. هاري ٻنيءَ ۾ هر
پئي ڪاهيو.



اڪبر: مھراڻ، هي ڪير آهي؟
مھراڻ: اڪبر، هي هاري آهي. هي هر ڪاهي
پوک ڪندو آهي.



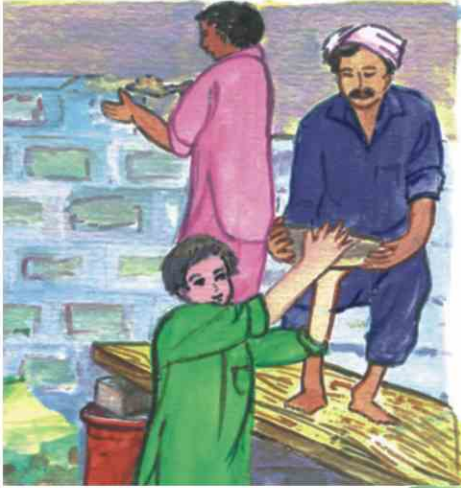
اڪبر: هر ڪير ٺاهيندو آهي؟
مھراڻ: هر واڍو ٺاهيندو آهي. هر ڪاٺ مان
ٺهندو آهي. هر جي چُونِي لوه جي
هوندي آهي.



اڪبر: ڇا چُونِي به واڍو ٺاهيندو آهي؟
مھراڻ: چُونِي ۽ لوه جو ٻيو سامان لوهار
ٺاهيندو آهي.

اڪبر: پلا هي مٺ ڪنهن ٺاهيو آهي؟
مھراڻ: مٺ ۽ پيا ٺڪر جا تانوَ، ڪُپَر مٽيءَ مان
ٺاهيندو آهي.

ٻئي جڻا ٻني گھمي واپس پھتا.



اڪبر: ڀلا ڳوٺ جون هي جايون ڪنهن
ناهيون آهن؟

مهراڻ: ادا هي جايون رازا ناهيندا آهن.

اڪبر: توهان جي ڳوٺ ۾ ٻيا ڪهڙا
ڪاريگر آهن؟

مهراڻ: اسان جي ڳوٺ ۾ درزي، موچي

۽ حجام رهندا آهن. ٻئي ڄڻا

ڳالهيون ڪندي گهر پڙهتا. ٻئي

دوست اڱڻ ۾ ڪٽ تي

اچي ويٺا. ڪٽ تي

سُهڻي رلي وڇايل

هئي.

اڪبر: مهراڻ هيءَ رلي

ڪنهن ناهي آهي؟

مهراڻ: ادا هيءَ رلي منهنجي پيٽ نوريءَ ناهي آهي. رليون



ساديون به ٿينديون

آهن ته ٿڪ واريون

به ٿينديون آهن.

نوري ڀرت ڀرت

سنڌي توپي ٺاهڻ ۽

ٻيا هنر به ڄاڻي ٿي.

ڳوٺ جون ٻيون عورتون به اهي هنر ڄاڻينديون آهن.

مشق

۱- هيٺين سوالن جا جواب ڏيو:

- (الف) گرمين جي موڪلن ۾ اڪبر ڪٿي گهمڻ ويو؟
(ب) مهراڻ جي ڳوٺ ۾ ڪهڙا ڪهڙا هنرمند رهن ٿا؟
(ج) ڳوٺ جون عورتون ڪهڙا هٿ جا هنر ڄاڻن ٿيون؟

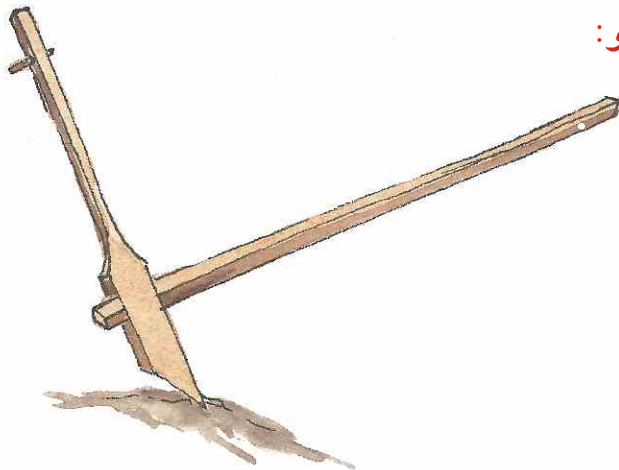
۲- ڪن به چئن هنرمندن جا نالا لکو:

مثال: درزي ۱ ۳
۲ ۴

۳- هيٺيان خال پريو:

- ★ هاري هلائي ٿو.
★ جايون ٺاهيندا آهن.
★ رلي مان ٺاهي آهي.
★ ڪنڀر ٺڪر جا ٺاهيندو آهي.

۴- تصوير سڃاڻي نالو ٻڌايو:



استاد لاءِ هدايت: ٻارن کان مختلف ڪردارن جي ادائگي ڪرائي.

سکيا جي حاصلات

- * قدرتي منظرن کان واقف ٿيڻ.
- * گلن جي اهميت کان واقف ٿيڻ.
- * بيت سُڙ ۽ لئه سان پڙهڻ.
- * نوان لفظ لکڻ.

سبقُ ستون

گلاب جو گُلُ (بيت)

گلن ۾ گلابي مزیدار گُلُ،
چنبيلي ۽ موتئي جو مهندار گُلُ.

وڻي واهه دل کي گلابي ٿو رنگ،
ٿيو سُونهن ساوڪ جو سينگار گُلُ.

پکي توڙي انسان سڀ کي پسند،
ٿئي آدمين جي گچيءَ هار گُلُ.

سندس بوءِ سُرهڻي ۽ ڏاڍي سُني،
ڪري عطر کي ٿو هي نروار گُلُ.

سڳوري ڏٺيءَ جي ڀلائي گهڻي،
مريضن جو بيحد مددگار گُلُ.

گلن جيئن رسايو سڀن کي سڳند،
تہ هرڪو اوهان سان ڪري پيار گُلُ.

- محمد صديق 'مسافر'



مشق

۱- هيٺين سوالن جا جواب ڏيو:

(الف) هن بيت جون توهان کي ڪهڙيون سٽون وڻن ٿيون؟

(ب) هن بيت ۾ ڪهڙن گلن جو ذڪر ٿيل آهي؟

(ج) اسان کي گلاب جو گل ڇو وڻندو آهي؟

(د) اوهان کي ڪهڙو گل وڌيڪ وڻندو آهي؟

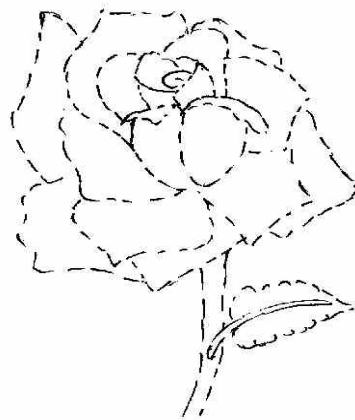
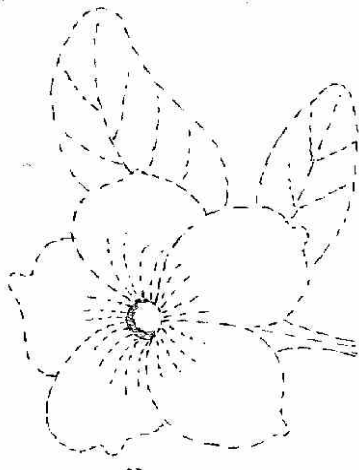
۲- بيت جون هيٺيون سٽون مڪمل ڪريو:

★ گلن ۾ گلابي

★ چنبيلي ۽ موتئي

۳- هن سبق مان اوهان جيڪي نوان لفظ سکيا، سي سُنن اکرن ۾ لکي ڏيکاريو.

۴- ٽپڪا ملائي تصويرن ۾ رنگ ڀريو:



اُستاد لاءِ هدايت: ٻارن کان پنهنجي پسند جي گلن بابت معلومات وٺجي.

سکيا جي حاصلات

* آزاديءَ واري ڏينهن جي باري
۾ ڳالهه ٻولهه ڪرڻ. اُن
ڏينهن جي اهميت ٻڌائڻ.
* لفظن جا واحد ۽ جمع ٻڌائڻ.
* آزاديءَ جي سرگرمين ۾ حصو
وٺڻ ۽ ملهائڻ.

سَبَقُ اٺون

آزاديءَ جو ڏينهن



پاڪستان اسان جو ملڪ آهي.
هي ملڪ ۱۴ آگسٽ ۱۹۴۷ع تي
قائد اعظم محمد علي جناح جي
اڳواڻيءَ ۾ قائم ٿيو. پاڪستان جا چار صوبا آهن. سنڌ، پنجاب،
خيبرپختونخوا ۽ بلوچستان. پاڪستان ۾ رهندڙ سڀئي ماڻهو پاڻ
۾ پيار محبت سان رهندا آهن.

۱۴ آگسٽ اسان جي آزاديءَ جو ڏينهن آهي. اسين هر سال اهو
ڏينهن سٺي نموني ملهائيندا آهيون. اُن ڏينهن قومي ترانو ڳائي
ملڪ جو جهنڊو ڦڙڪايو ويندو آهي. بازارين، گهٽين ۽ عمارتن کي
سُھڻين جھنڊين ۽ جھالرن سان سينگاربو آهي.



رات جو هر پاسي بتين جي جهرمر هوندي آهي.
 اسان کي پنهنجي ملڪ سان ڏاڍو پيار آهي. اسين علم پرائي
 پنهنجي ملڪ جي خدمت ڪنداسين. سٺا شهري بڻجي ملڪ کي
 خوشحال ڪنداسين.



مشق

۱- هيٺين سوالن جا جواب ڏيو:

(الف) اسان جي ملڪ جو نالو ڇا آهي؟

(ب) پاڪستان ڪڏهن قائم ٿيو؟

(ج) آزاديءَ جو ڏينهن ڪيئن ملهائيندا آهيون؟

(د) اسان کي ملڪ جي خوشحاليءَ لاءِ ڇا ڪرڻ گهرجي؟

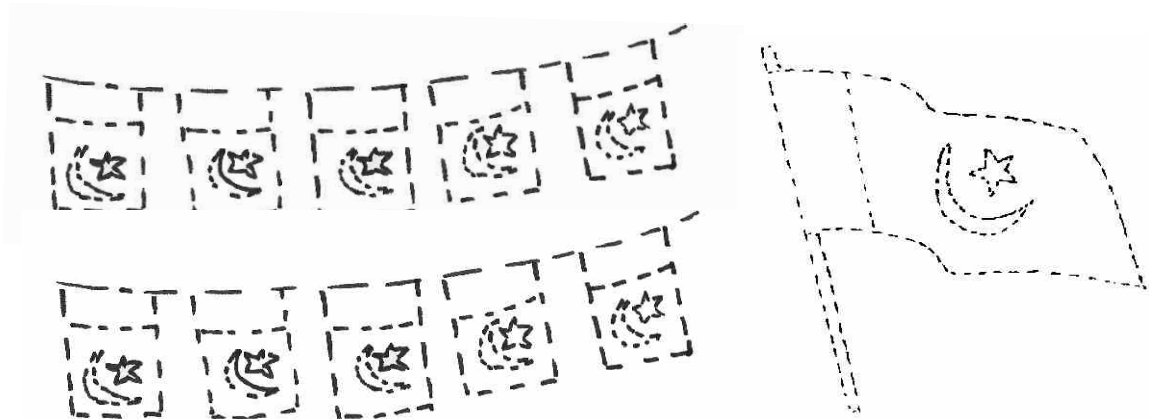
۲- پاڪستان بابت چار ستون لکو:

۳- هيٺيان لفظ ٺاهيو:

مثال: پيلو = پيلا - پاڇي = پاڇيون - تار = تارون

صوبو	بتي		
جهندو	بازار		
گهٽي	اخبار		

۴- ٽپڪا ملائي تصويرن ۾ رنگ ڀريو:



سکيا جي حاصلات

- * برسات جي اهميت سمجھائڻ.
- * آتم ڪٿا جو تصور ڏيڻ.
- * اُبتڙ لفظن جي ڄاڻ ڏيڻ.
- * انڊلٽ جو تصور ڏيڻ.

سَبَقُ نائون

برسات



آءُ برسات آهيان. مون کي مينهن،
بارش ۽ وسڪارو به چوندا آهن. آءُ ڪڏهن به وسي سگهان ٿي.
سانوڻ جي مُند ۾ خاص وسندي آهيان. مون کي ماڻهو الله جي
رحمت چوندا آهن. آسمان تي ڪارا گگر ڏسو، ته سمجهو آءُ
اچڻ واري آهيان.

ماڻهو، پکي، جيت، جانور، وڻ ۽ ٻوٽا مون کي ساريندا
آهن. منهنجي وسڻ سان ڌرتيءَ مان قسمن قسمن جا گاهه ۽
ٻوٽا ڦٽي نڪرندا آهن. منهنجي وسڻ کان پوءِ ڌرتيءَ مان وڻندڙ
سرهاڻ ايندي آهي.



مون کي ٿر ۽ ڪوهستان جا ماڻهو گهڻو ياد ڪندا آهن.
 منهنجي وسڻ سان چوپايو مال به خوش ٿيندو آهي. ماڻهن جون
 بنيون منهنجي وسڻ سان آباد ٿين ٿيون. منهنجي پاڻيءَ سان
 سنڌو درياھ پرڃي وهندو آهي.

آءُ ڏينهن جو وڏي بس ڪندي آهيان ته سڄُ نڪرندو آهي،
 ڪڏهن آسمان تي ستن رنگن واري انڊلٽ به نظر ايندي آهي.
 پيارا ٻارو، آءُ وسان ته پلي وهنجو، پر رستن ۽ گهٽين ۾
 گڏ ٿيل پاڻيءَ ۾ ڪڏهن به نه وهنجو ڇو ته انهيءَ پاڻيءَ ۾
 گند ڪچرو شامل هوندو آهي، ان ڪري بيماريون ٿين ٿيون.

مشق

۱- هيٺين سوالن جا جواب ڏيو:

- (الف) برسات ڪهڙيءَ خاص مند ۾ وسندي آهي؟
 (ب) ٿر ۽ ڪوهستان جون پوکون ڇا تي ٿينديون آهن؟
 (ج) گندي پاڻيءَ ۾ وهنجڻ سان ڇا ٿو ٿئي؟

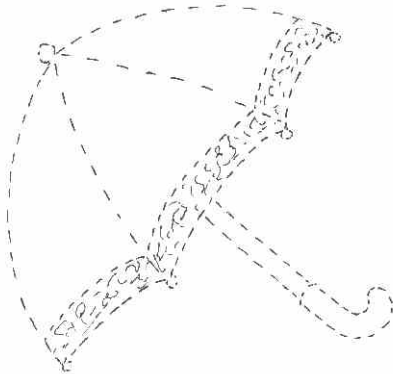
۲- هيٺين لفظن جا اُبتَر لفظ ٺاهيو: جيئن: زمين = آسمان

اُبتَر	لفظ
	ڏينهن
	صبح
	خاص

۳- ياد رکوت:

- ★ برسات وسڻ سان ڌرتي سائي پوشاڪ پائي ٿي.
- ★ برسات جو پاڻي درياھ کي ڀري ٿو.
- ★ ٿر ۽ ڪوهستان سنڌ جا حصا آهن.
- ★ انڊلٽ ۾ ست رنگ ٿيندا آهن.

۴- ٽپڪا ملائي تصوير ۾ رنگ ڀريو:



اُستاد لاءِ هدايت: ٻارن کي ٿر ۽ ڪوهستان جي باري ۾ مختصر معلومات ڏني وڃي.

سکيا جي حاصلات

- * چئن مندن جي ڄاڻ حاصل ڪرڻ.
- * قدرتي منظرن مان لطف ماڻڻ.
- * نوان لفظ لکڻ.
- * ڪورس جي انداز ۾ سر سان ڳاڻڻ.

سبق ڏهون

ڳايون چئن مُندن جو راڳ (بيت)



ٻارو اچي مڙو هڪ ماڳ،
ڳايون چئن مُندن جو راڳ

هڪڙي تن مان آهي بهار،
هيءُ مُند آهي واهه جا ٻارا!
وڻ ٽڻ ڏسجن ٿا سڀ سُھڻا،
باغ لڳن ٿا من کي مُھڻا.
گل ڦل باغن منجهه تڙن،
پکي به مڻڙيون ٻوليون ڪن.



وڃي بهار ته اچي اونهارو،
ڊول انهيءَ جو آهي نيارو.
گرميون اُن ۾ ٿين مُدام،
پاڻي پڻ چڙهن ٿا جام.
هن ۾ پئي ٿي پڻ برسات،
پوک جي سڀ کي وائي وات.

استاد لاءِ هدايت: هي بيت ٻارن کي ڪورس ۾ چورايو وڃي.



پوءِ سرُ ٿي اچي وري،
هوا لڳي ٿي گهم ڀري.
هن رُت ۾ ٿا پاڻي ڇجن،
پن وٽن مان ڇڻيو پون.
دل کي وٽندڙ ناهي هوا،
ٿئي ٿپت ٿي جاءِ بجاءِ.



ٿيو سرُ جو پورو وارو،
آيو تنهن تان وري سيارو.
هوا اُتر جي ڪري سُوسات،
سيءَ ۾ ٿريو پون گهر گهاٽ.
سيءُ پوڻ سان ڪري پُڄاڻي،
وڃي ٿو گهٽجي هرهند پاڻي.

ڇئن مُندن ۾ پورو سال،
وري ٿئي ٿو ساڳيو حال.

- محمد صديق 'مسافر'

مشق

۱- ٻڌايو ته:

- (الف) هن بيت مان توهان کي ڪهڙيون سٽون وڻن ٿيون؟
- (ب) اوهان کي بيت جون اهي سٽون وڌيڪ ڇو ٿيون وڻن؟
- (ج) سال ۾ ڪيتريون مُندن ٿين ٿيون؟
- (د) مُندن جا نالا ٻڌايو؟

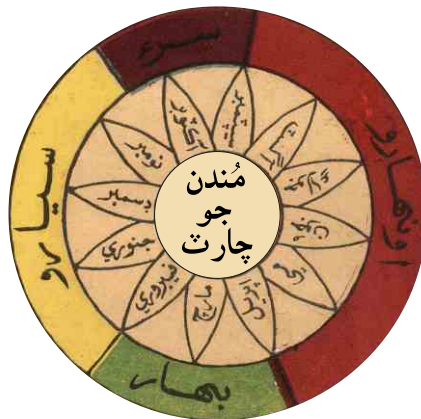
۲- ٻارو! هيءُ بيت زباني ياد ڪري ڪورس ۾ سر سان ٻڌايو:

۳- ياد رکيو ته:

- ★ بهار ۾ وڻ تڻ ساوا ٿي ويندا آهن.
- ★ سانوڻ جي مُند ۾ مينهن وسندا آهن.
- ★ سرءُ کي پنن چڻڻ جي مُند به چئبو آهي.
- ★ سياري ۾ سِيءُ پوندو آهي ۽ گرم ڪپڙا پائبا آهن.

۴- هن سبق مان نوان لفظ ڳولي سڻن اکرن ۾ لکو:

۵- ٻارو! چارٽ ڏسي مندن جا نالا ٻڌايو:



اُستاد لاءِ هدايت: ٻارن کان پسند جي موسم بابت راءِ معلوم ڪري ان جو سبب پڇجي.

سکيا جي حاصلات

- * حضرت عليؑ جي سيرت ۽ ڪردار
- ڪان واقف ٿيڻ.
- * نوان لفظ سکڻ.
- * ابتر لفظن جي ڄاڻ حاصل ڪرڻ.

سَبَقُ يارھون

حضرت عليؑ ڪرم الله وجهه



حضرت علي ڪرم الله وجهه، نبي ڪريم صلي الله عليه وآله وسلم جو سڳو سوٽ هو. پاڻ مڪي شريف ۾ ڄائو. سندن والد جو نالو حضرت ابو طالب هو. حضرت علي ڪرم الله وجهه ننڍپڻ کان ئي پاڻ سڳورن سان گڏ رهيو.

حضرت علي ڪرم الله وجهه رحمدل، سخي، بهادر، عالم ۽ عادل هو. بهادريءَ جي ڪري کيس نبي ڪريم^ص 'اسد الله' يعني 'الله جو شينهن' سڏيو. هو وڏو عالم هو. سندن علم جي باري ۾ نبي ڪريم^ص فرمايو آهي ته، 'آءُ علم جو شهر آهيان، علي اُن جو دروازو آهي.'

هڪ ڀيري عيد جي ڏينهن ماڻهن حضرت علي ڪرم الله وجهه کي عرض ڪيو ته، ”سائين توهان جي ڪپڙن ۾ چٽيون لڳل آهن، عيد تي اوهين به نوان ڪپڙا پهريو ها.“ پاڻ چيائون ته ”ائين ڪيئن ٿو ٿي سگهي ته، آءٌ نوان ڪپڙا پهريان ۽ شهر جا غريب ماڻهو پراڻن ڪپڙن ۾ هجن.“

حضرت علي ڪرم الله وجهه جي رهڻي ڪهڻي سادي هوندي هئي. سادو کائيندا هئا ۽ سادو پهريندا هئا. سندن زندگي اسان سڀني لاءِ هڪ وڏو مثال آهي.

مشق

۱- هيٺين سوالن جا جواب ڏيو:

- (الف) حضرت علي ڪرم الله وجهه پاڻ سڳورن جو ڇا ٿيندو هو؟
 (ب) حضرت علي ڪرم الله وجهه جي والد جو نالو ڇا هو؟
 (ج) حضرت علي ڪرم الله وجهه جي رهڻي ڪهڻي ڪيئن هئي؟
 (د) حضرت علي ڪرم الله وجهه جي علم جي باري ۾ نبي سڳوري جو ڇا فرمان آهي؟

۲- نوان لفظ لکو:

شينهن عادل سوال چٽيون مثال

۳- تير جي نشان سان ابتڙ لفظ ملايو:

مظلوم	سخي
پراڻا	عالم
بزدل	بهاڊر
جاهل	نوان
ڪنجوس	ظالم

اُستاد لاءِ هدايت: ٻارن کي عادل ۽ عالم لفظن بابت ڄاڻ ڏجي.

سَبَقُ ٻارھون

سکيا جي حاصلات

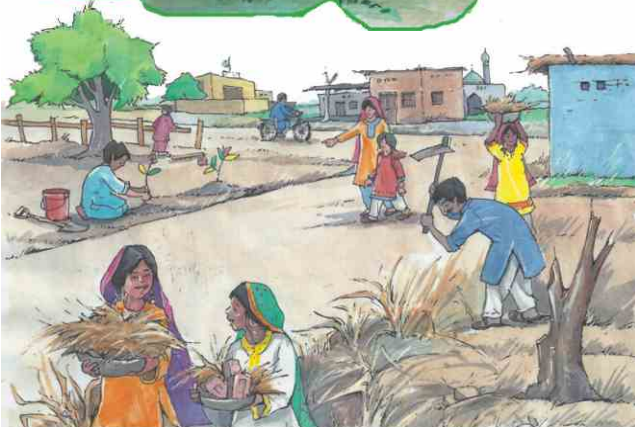
- * صحت ۽ صفائي جي اهميت بيان ڪرڻ.
- * گهرن، ڳوٺن ۽ شهرن جي صفائي رکڻ.
- * ايتڙ لفظ ٺاهڻ.
- * لفظن کي ترتيب ڏيئي جملا ٺاهڻ.

صحت ۽ صفائي

اُستاد: صحتَ هڪ وڏي نعمت آهي، صحت لاءِ صفائي ضروري آهي.
بادل: سائين، صحت لاءِ ڪهڙي صفائي ضروري آهي؟



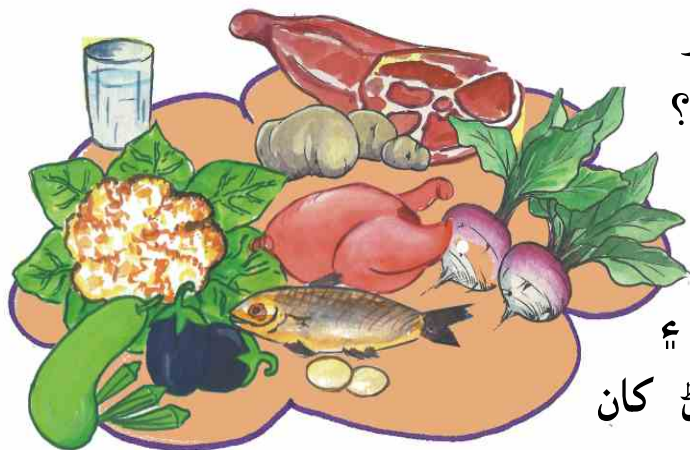
اُستاد: ماڻهوءَ کي جسماني صفائيءَ جو خيال رکڻ گهرجي. روزانو ڏند صاف ڪجن. وهنجي سهنجي بدن صاف ڪجي. صاف ڪپڙا پائجن، شام جو راند ڪجي. راند ڪرڻ سان جسم چُست ۽ سگهارو ٿئي ٿو. اسان کي ڪپي ته ڪم ڪرڻ وقت ڪم ڪريون ۽ ڪيڏڻ وقت راند رُوند ڪريون.



مُرڪ: سائين، اسين گهر ڇي صفائي ته روز ڪندا آهيون ۽ اسڪول کي به صاف رکندا آهيون.

اُستاد: برابر، رڳو گهر ۽ اسڪول

نه، پر ڳوٺ ۽ شهر به اسان جا آهن. انهن کي صاف رکڻ به اسان جو فرض آهي. ماحول صاف هوندو ته صحت سٺي رهندي. گند ڪچرو گهرجي آس پاس نه ڇڏجي.



شوڪت: سائين، صحت لاءِ ڪهڙو

کاڌو کائڻ ضروري آهي؟

اُستاد: کاڌي ۾ اناج، ڀاڄيون،

داليون، گوشت، مڇي ۽

ميوو کائڻ گهرجن. ميوو ۽

ڀاڄيون تازيون هجن. رڌڻ کان

اڳ انهن کي چڱيءَ طرح

ڌوئجي. ڳريل سڙيل ۽

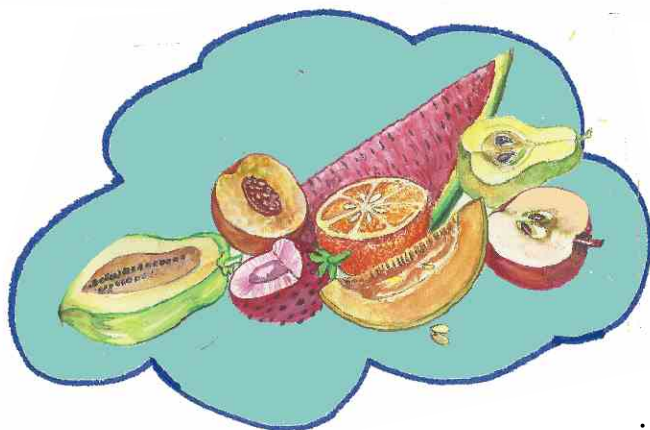
پاڙوٿيون شيون نه کائجن.

روزانو کير پيئڻ کپي.

کاڌي ۾ سڻڻ ۽ مڙج مصلحا

گهٽ وجهڻ گهرجن. کاڌي

پيتي جا تانوَ صاف هئڻ گهرجن.



مومل: سائين، مهرباني ڪري پاڻيءَ بابت به اسان کي ڪجهه ٻڌائيندا.

اُستاد: ٻارو! مومل ڪيڏي نه سٺي ڳالهه پڇي آهي. سٺي صحت لاءِ

صاف پاڻي ضروري آهي. پاڻيءَ کي ٽهڪائي، ناري پوءِ پيئڻ

گهرجي.

مومل: سائين، آئيندي اسين به ائين ڪنداسين.

اُستاد: ها! جيڪڏهن اسين انهن ڳالهين تي ڌيان ڏينداسين ته بيماريون

نه پکڙبيون ۽ تندرست رهنداسون. چوندا آهن ته 'تندرستي هزار

نعمت آهي'.

مشق

۱- هيٺين سوالن جا جواب ڏيو:

(الف) صحت لاءِ ڪهڙيون ڳالهيون ضروري آهن؟

(ب) صحت لاءِ ڪهڙا کاڌا کائڻ گهرجن؟

(ج) صحت لاءِ صفائي ڇو ضروري آهي؟

۲- صحت ۽ صفائيءَ بابت ڪي چار جملا لکو:

۳- ٻارو، هن سبق مان ست نوان لفظ ڳولي، سُنن اکرن ۾ لکو:

۴- هيٺين لفظن جا ابتڙ لکو: ۵- هيٺ ڏنل جملا درست ڪري لکو:

★ آهن هي چوڪرا.

★ ٿيون ڪيڏن چوڪريون.

★ رکو صاف ڏند.

	صاف
	ٿڌو
	اڳ
	تازو

۶- تصويرون سُڃاڻي نالا لکو:



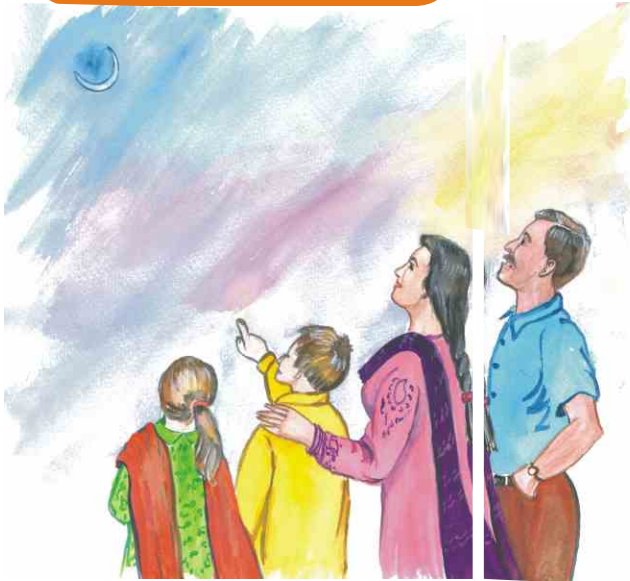
اُستاد لاءِ هدايت: ٻارن کي صفائي جو صحت سان لاڳاپو سمجهاڻجي.

سکيا جي حاصلات

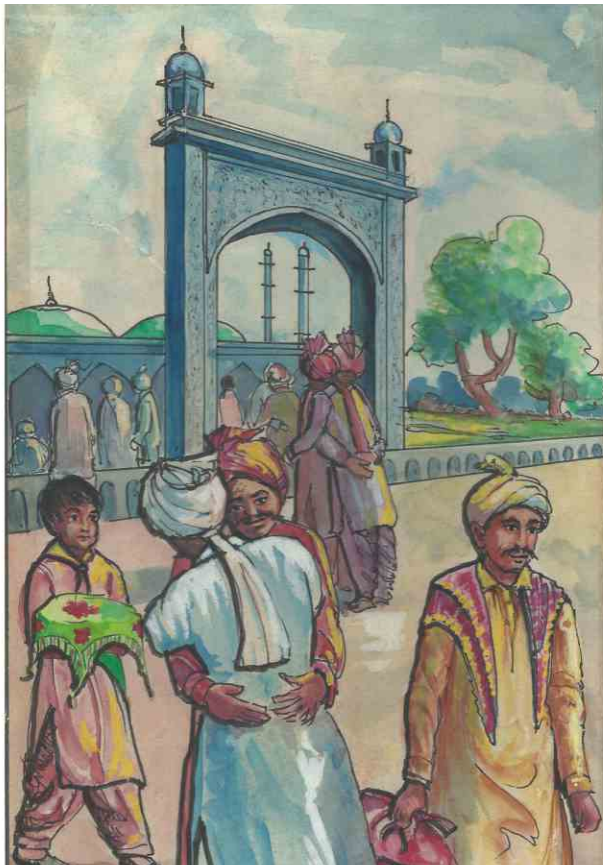
- * اسلامي ڏڻ جي اهميت سمجھڻ.
- * عيد جي اهميت سمجھڻ.
- * پڙهڻ لکڻ.
- * مذڪر مؤنث جي ڄاڻ حاصل ڪرڻ.

سبق تيرهون

عيد الفطر



رَمَضان جو مَهينو
مُسلَمانن لاءِ پَلاَرو آهي. ان
مهيني ۾ مُسلَمان روزا رکندا
آهن. مهيني جي آخري تاريخن
۾ عيد لاءِ سامان، ڪپڙا لٽا ۽
سوڪڙيون پاڪڙيون خريد ڪندا
آهن.



شَوال مهيني جي چنڊ
ڏسڻ سان عيد جو اعلان ٿيندو
آهي. چنڊ جو اعلان ريڊيو ۽
ٽي وي تان ڪيو ويندو آهي.
ماڻهو ماڙين تي چڙهي يا
مٿانهن هنڌن تان چنڊ ڏسڻ جي
ڪوشش ڪندا آهن.

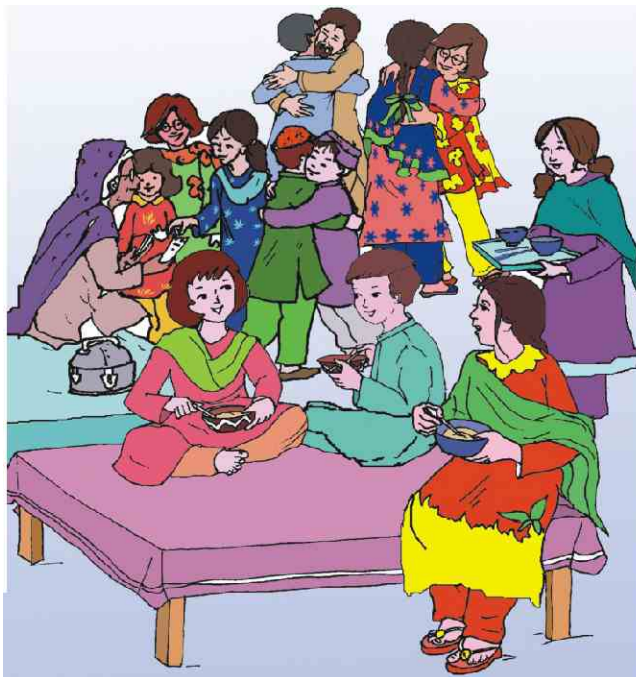
عيد جي ڏينهن صبح جو
ماڻهو وهنجي نوان ڪپڙا
پائيندا آهن، مسڪينن ۾ فطرو

۽ کاڌو ورهائبو آهي. عيد گاه ڏانهن نماز پڙهڻ وڃبو آهي. هن
عيد کي 'عيد الفطر' چئبو آهي.



عيد جي ڏينهن ٻار ڏاڍا خوش
هوندا آهن. مائٽن کان عيد جي
خرچي وٺي شيون ۽ رانديڪا
خرید ڪندا آهن. کي ٻار
چوڏول ۾ چڙهندا آهن،
کي پينگهه پيا لڏندا آهن
تہ کي وري چيڪلي تي
ڦرندا آهن.

عيد جي ڏينهن قسمن قسمن عدا طعام تيار ڪيا ويندا
آهن. سيرا، سيون، کير کارڪون ۽ ٻيا کاڌا رڌبا آهن. اهي
شيون پاڙيوارن کي بہ ڏيون آهن.



عيد جي شام جو شهرن
۽ ڳوٺن ۾ رانديون بہ ٿين.
کٽي ڪوڏي ڪوڏي
راند، کٽي ملاڪڙو تہ
کٽي ڪرڪيٽ راند ٿئي.
ننڍا وڏا راندين کي چاهہ
سان ڏسندا آهن.

مشق

۱- هيٺين سوالن جا جواب ڏيو:

- (الف) مسلمان ڪهڙي مهيني ۾ روزا رکندا آهن؟
(ب) عيدالفطر جي نماز کان اڳ ڇا ڏبو آهي؟
(ج) ٻار عيد جي خرچيءَ مان ڇا وٺندا آهن؟
(د) عيد نماز ڪٿي پڙهبي آهي؟

۲- صورتخطيءَ لاءِ نوان لفظ:

رمضان عيدالفطر شوال اعلان رانديڪا چاه

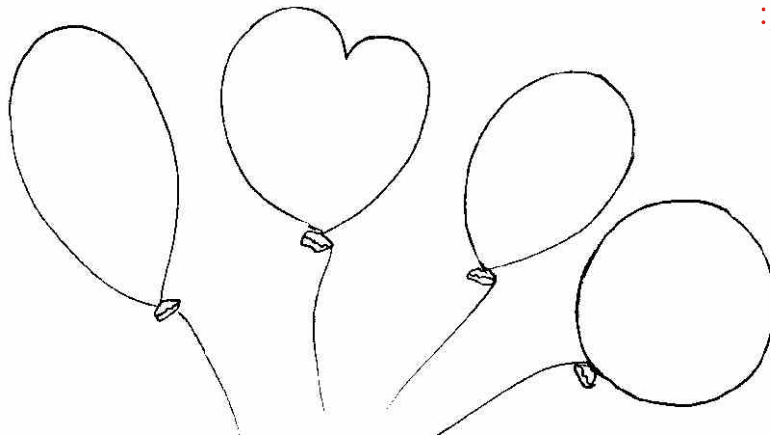
۳- هيٺين خانن ۾ لفظ لکو جيئن: ماءُ- پيءُ

ڏاڏي	مامو	ناني	ڇاچو	پيٽ

۴- ياد رکو ته: ٻين مذهبن جا وڏا ڏينهن هي آهن:

* ڏياري * هولي * ڪرسمس * ويساڪي

۵- رنگ ڀريو:



اُستاد لاءِ هدايت: ٻارن کي فطري بابت ڄاڻ ڏني وڃي.

سڪيا جي حاصلات

- * ماءُ جو احترام ڪرڻ.
- * ماءُ جي ممتا جي جذبي کي بيان ڪرڻ.
- * ساڳين آوازن وارا لفظ ڳولڻ.
- * الف - ب جي ترتيب موجب لفظ لکڻ.

سَبَقُ چوڏهون

منهنجي امڙ (بيت)



مون کي ڪنهن تي ڪير پياريو،
پيارَ منجهان تي گود ويهاريو،
خوش ٿي هر هر مون ڏي نهاريو،
منهنجي امڙ.

پنڌ ڪندي جي ڌڪو کاڌم،
ڪنهن ڪٿي تي ڇاتيءَ لاڻم،
پيارَ منجهان تي پاڪر پاڻم،
منهنجي امڙ.



تو ڪئي مون سان آه پلائي،
تنهن لاءِ ڪريان شڪر سدائي،
مور نه وسري تنهنجي چڱائي،
منهنجي امڙ.

ننڍڻي مون جڏهن ٿي پيئي،
ڪنهن تي سُمهاريو لولي ڏيئي،
چڙي نه مون کي ڪيڏهن ويئي!
منهنجي امڙ.



صبح سانجهيءَ سارَ لڏائين،
کاڌو پيتو ڪيئن ٿي ڏنائين،
مون تي پنهنجو ساهه ڇڏيائين،
منهنجي امڙ.

وڌي جڏهن آءُ وڏو ٿيندس،
سُڪَ سوين آءُ توکي ڏيندس،
توتي پنهنجو ساهه ڇڏيندس،
منهنجي امڙ.

- پيرو مل 'غريب'

مشق

۱- هيٺين سوالن جا جواب ڏيو:

(الف) اوهان کي هن بيت جون ڪهڙيون ستون وڌيڪ وڻن ٿيون؟

(ب) اوهان کي اهي ستون ڇو ٿيون وڻن؟

(ج) ٻار کي لولي ڏيئي ڪير سمهاريندو آهي؟

(د) اوهان وڏا ٿي ماءُ جي ڪهڙي خدمت ڪندا؟

۲- هي بيت سُر سان پڙهي ٻڌايو:

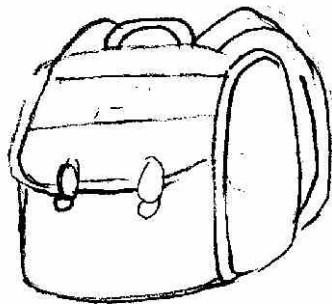
۳- ساڳين آوازن وارا لفظ بيت مان ڳولي لکو:

مثال:	پياريو	نهاريو
	ڪاڌم	
	لدائين	
	پلائي	
	ٿيندس	

۴- هيٺين لفظن کي الف - ب جي ترتيب سان لکو:

امڙ - پنڌ - ڌڪو - چاتي - پاڪر

۵- تصوير ۾ رنگ ڀريو:



اُستاد لاءِ هدايت: ٻارن کان رشتن جا نالا پڇيا وڃن.

سکيا جي حاصلات

- * قائداعظم جا گڻ ٻڌائڻ.
- * قائداعظم جي خدمتن کي بيان ڪرڻ.
- * ابتڙ لفظ ٻڌائڻ، لکڻ ۽ پڙهڻ.
- * حرف جر جو سادو استعمال ڪرڻ.

سَبَقُ پندرھون

قائداعظم محمد علي جناح رحمۃ اللہ علیہ

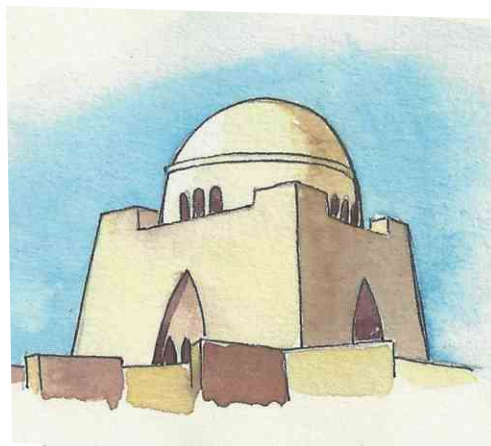


سنڌ ۾ ڪيترائي وڏا ماڻهو پيدا ٿيا آهن. قائداعظم محمد علي جناح به انهن مان هڪ آهي. هو ڪراچيءَ ۾ ڄائو هو. هن شروعاتي تعليم سنڌ مدرسي ۾ ورتي. وڌيڪ تعليم وٺڻ لاءِ هو ولايت پڙهڻ ويو. جتان هن قانون جو وڏو امتحان پاس ڪيو.

قائداعظم محمد علي جناح ننڍي هوندي کان ئي ڏاڍو هوشيار ۽ محنتي هو. هو وقت تي اسڪول ويندو هو ۽ دل لڳائي پڙهندو هو. جيستائين اسڪول جو ڪم پورو نه ڪندو هو، تيستائين آرام نه ڪندو هو. هڪڙي ڀيري ماءُ پڇيس، ’آبا رات جو ايترو گهڻو ڇو ٿو پڙهين؟‘ هن جواب ڏنو، ’آمان، جيڪي ماڻهو محنت نه ڪندا، سي وڏي درجي تي ڪيئن پهچندا!‘

سچ پچ ته قائداعظم محمد علي جناح ڏاڍو هوشيار ۽ محنتي هو. پنهنجي محنت ۽ اورچائيءَ سان نيٺ وڃي وڏي درجي تي پهتو. هن جي ڪوشش سان انگريزن کان آزادي ملي ۽ اسان جو ملڪ پاڪستان ٺهيو. سندس خدمتن جي ڪري قوم کيس ’قائداعظم‘ جو لقب

ڏنو. قائداعظم جو مطلب آهي، ’تمام وڏو اڳواڻ‘. پياري وطن جي ترقيءَ لاءِ قائداعظم محمد علي جناح رات ڏينهن ڪم ڪندو رهيو. گهڻي ڪم سبب، هن جي طبيعت خراب ٿي وئي. ڪجهه ڏينهن بيمار رهڻ کان پوءِ گذاري ويو. هن جو مقبرو ڪراچيءَ ۾ آهي.



مشق

۱- هيٺين سوالن جا جواب ڏيو:

- (الف) قائد اعظم جو سڄو نالو ڇا آهي؟
 (ب) قائد اعظم ولايت مان ڪهڙو امتحان پاس ڪيو؟
 (ج) قائد اعظم کي سندس ماءُ ڇا چيو؟
 (د) قائد اعظم ماءُ کي ڪهڙو جواب ڏنو؟
 (هه) ”قائداعظم“ لفظ جي معنيٰ ٻڌايو؟

۲- قائد اعظم محمد علي جناح بابت ڪجهه جملا لکو:

۳- هيٺين جا ابتر لفظ لکو: مثال: صبح = شام

	ڏينهن
	روشني
	اچو
	گرمي
	نئون

۴- هيٺين جملن ۾ مناسب لفظ وجهي خال ڀريو:

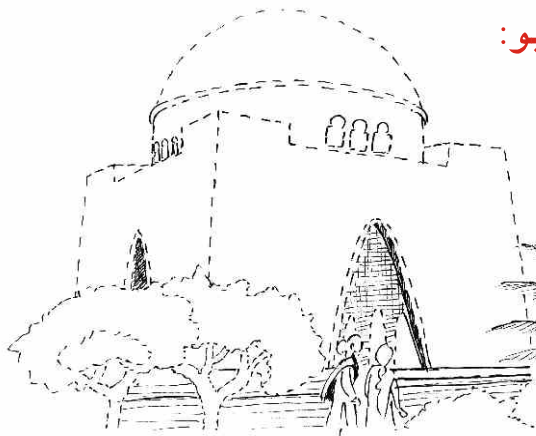
★ ميز ڪتاب آهي.

۾ - ڪي - تي

★ گلاس پاڻي آهي.

★ مون قلم ڏي.

۵- ٽپڪا ملائي تصوير ٺاهيو:



سکيا جي حاصلات

- * شاه عبداللطيف ٻاٻت ڄاڻ حاصل ڪرڻ.
- * بزرگن جو احترام ڪرڻ.
- * شاه صاحب جي ميلن ٻاٻت بيان ڪرڻ.
- * لفظن جا ابتو لفظ ٻڌائڻ.
- * اکر ملائي لفظ ٺاهڻ.

سبق سورھون

شاه عبداللطيف ٻٽائي رحمة الله عليه



شاه عبداللطيف ٻٽائي سنڌ جو هڪ وڏو صوفي بزرگ ۽ شاعر ٿي گذريو آهي. سنڌ جا ماڻهو کيس شاعرن جو سرتاج سڏيندا آهن. شاه صاحب کي 'شاه ٻٽائي' ۽ 'ٻٽائي گهوت' به سڏيندا آهن. شاه صاحب جي پيءُ جو نالو شاه حبيب هو.

شاه عبداللطيف ٻٽائي ننڍپڻ کان ڏاڍو نيڪ ۽ سلڇڻو هو. هو گهڻو وقت فقيرن، عالمن ۽ راڳين جي صحبت ۾ گذاريندو هو. شاه صاحب ڌڻي سڳوري جي عبادت هڪ پٽ تي وڃي ڪندو هو. اُن پٽ وارو ڳوٺ، اڄ سندس نالي پٺيان "پٽ شاه" سڏجي ٿو.

شاه سائينءَ جي شاعريءَ جي ڪتاب جو نالو 'شاه جو رسالو' آهي. شاه سائينءَ پنهنجي ڪلام ۾ سنڌ سان گڏ سڄي دنيا جي

سڪار لاءِ دعا ڪئي آهي. شاهه صاحب سير سفر جو ڪوڏيو هو. هن سنڌ هند جي ڪيترن ماڳن ۽ شهرن جو سفر ڪيو. شاهه صاحب راڳ ڪي پسند ڪندو هو. شاهه جا فقير تنبوري تي راڳ ڳائيندا آهن. شاهه صاحب ۶۳ ورهين جي ڄمار ۾ سن ۱۷۵۲ع ۾ وفات ڪئي. شاهه صاحب جي قبر جي مٿان سنڌ جي حاڪم غلام شاهه ڪلهوڙي هڪ عاليشان مقبرو اڏايو.

هر سال شاهه صاحب جي وفات واري تاريخ ۱۴ صفر تي وڏو ميلو لڳندو آهي. اهو ميلو ٽي ڏينهن هلندو آهي. اُتي ادبي محفلون، شاهه جو راڳ ۽ سگهڙن جون ڪچهريون ٿينديون آهن. ميلي ۾ ملاڪڙو لڳندو آهي، زرعي نمائش ٿيندي آهي. انهيءَ موقعي تي سرڪس، جهولا، رانديڪن ۽ مٺاين جا دڪان وڏي تعداد ۾ هوندا آهن.

مشق

۱- هيٺين سوالن جا جواب ڏيو:

- (الف) شاهه عبداللطيف ڀٽائيءَ جي پيءُ جو نالو ڇا هو؟
- (ب) شاهه سائينءَ جي شاعريءَ جي ڪتاب جو ڇا نالو آهي؟
- (ج) شاهه سائينءَ جو ميلو ڪهڙي تاريخ تي لڳندو آهي؟
- (د) شاهه سائينءَ جو مقبرو ڪنهن اڏايو؟
- (هه) شاهه جا فقير تنبوري تي ڪنهن جو راڳ ڳائيندا آهن؟

۲- سنن اکرن ۾ لکو ۽ پڙهو:

بزرگ - عظيم - روتق - شاعر - سرتاج - ڪوڏيو

۳- هيٺ ڏنل لفظن جا اُبتڙ لکو:

مثال:	عالم	جاهل
	اوندھ	
	پلائي	
	ڏکي	

۴- اکر ملائي لفظ ٺاهيو:

مثال:	ڪ	ت	ا	ب	ڪتاب
	ب	ز	ر	گ	
	ع	ظ	ي	م	
	پ	ي	ا	ر	
	س	ر	ڪ	س	

۵- شاه سائينءَ جي ميلي جو مختصر احوال ٻڌايو:

۶- تصويرون سُڃاڻي نالا لکو:



۷- ڪنهن به ڏنل ميلي جو احوال ٻڌايو.

اُستاد لاءِ هدايت: ٻارن کان پين ميلن جا نالا پڇيا وڃن.

سڳياجي حاصلات

- * راند روند ۾ حصو وٺڻ.
- * بيت کي سُر ۽ لُءُ سان پڙهڻ.
- * اکر ملائي لفظ ٺاهڻ.
- * آواز ملائي لفظ لکڻ.

سبق سترهون

لائونٽرو ڦيرايون (بيت)



آءُ ته لائونٽرو ڦيرايون!
دوست گهڙي کن دل وندرايون!

منهنجو لائون سُهڻو سُهڻو،
رنگا رنگي ۽ مَن مُهڻو،
ڪاريگر ڪيئن آهي ٺاهيو،
واه جو رنگ سان رنگ ملايو،
آءُ ته هن سان رُوح ريجهايون،
آءُ ته لائونٽرو ڦيرايون!



اُيس پَت جي ڏور وٽائي،
گازها ڦنڊڻ اُن ۾ لائي،
ويڙهي زور سان پَت تي هڻندس،
نوڙي جهت پَت هت تي ڪڻدس،
ڪڍندو هت تي هُو ڪٽڪايون،
آءُ ته لائونءُڙو ڦيرايون



هت تي ڪڻندس هيٺ نه ڊهندو،
ڦرندو ڦرندو ساندهه رهندو،
ٽڪجي پوندو گوهيون هڻندو،
پوءِ گهڙي ڪن ساهه به ڪڻندو،
بيهڻ جون واريندو وايون،
آءُ ته لائونءُڙو ڦيرايون!



تُون به ڪٽي اچ لائون ڏور،
پوءِ پُڄايون ڪنهن جو زور،
لائون آهي سُهڻو منهنجو،
ناهي هن کان بهتر ڪنهن جو،
چو نه ڀلا پوءِ شرط پُڄايون،
آءُ ته لائونءُڙو ڦيرايون!

- الطاف عباسي

مشق

۱- هيٺين سوالن جا جواب ڏيو:

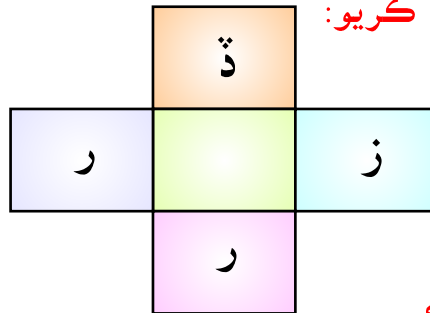
(الف) هن بيت مان توهان کي ڪهڙيون سٽون وٺڻ ٿيون؟

(ب) اهي سٽون اوهان کي ڇو ٿيون وٺڻ؟

(ج) لاٽون ڇا سان ڦيرائبو آهي؟

۲- هيءُ بيت زباني ياد ڪري گڏجي سر سان ٻڌايو.

۳- ڪٽل اکر ملائي لفظ پورا ڪريو:



۴- پڙهو ۽ سُنن اکر ۾ لکو:

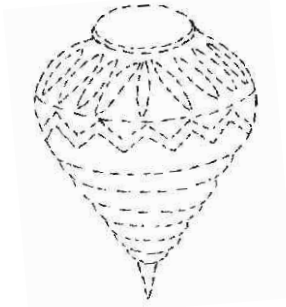
لاتونٽڙو ڪاريگر رنگارنگي پٽ ڦنڊڻ گوهيون سانده

۵- ”يون“ آواز ملائي، سامهون پورا لفظ لکو: جيئن ڦيرا جو ڦيرايون

	ريجها		ڪٽڪا
	وا		ڀڄا

۶- ٻارو، توهان ڪهڙيون ڪهڙيون رانديون ڪيڏندا آهيو؟

۷- ٽپڪا ملائي ڏسو ته ڇا ٿو ٺهي؟ ۽ پوءِ انهيءَ ۾ رنگ ڀريو.



اُستاد لاءِ هدايت: ٻارن کي مقامي راندين جا نالا ٻڌائي، راند جي اهميت کان آگاهي ڏني وڃي.

سڳيا جي حاصلات

- * بينظير شهيد جي زندگيءَ بابت ڄاڻ حاصل ڪرڻ.
- * بينظير شهيد جي خدمتن بابت ڄاڻ حاصل ڪرڻ.
- * لفظن جا ابتڙ لفظ لکڻ.

سَبَقُ ارڙهون

بينظير ڀٽو شهيد



بينظير ڀٽو ۲۱ جون ۱۹۵۳ع تي سنڌ جي گاديءَ واري شهر ڪراچيءَ ۾ ڄائي. هوءَ پاڪستان جي اڳوڻي وزيراعظم ذوالفقار علي ڀٽي جي وڏي ڌيءَ هئي.

هوءَ ننڍپڻ کان سهڻي ۽ گلابي رنگت واري هئي، جنهن ڪري کيس خاندان وارا پيار مان 'پنڪي' سڏيندا هئا. هوءَ ڏاڍي ذهين ۽ سُلچڻي هئي.

بينظير ڀٽو شروعاتي تعليم ڪراچيءَ مان حاصل ڪئي. هوءَ

وڌيڪ پڙهڻ لاءِ ڪوهه مريءَ جي هڪ مشهور اسڪول ۾ داخل ٿي. ۽ اعليٰ تعليم لاءِ ولايت وئي، جتان وڏا امتحان پاس ڪيائين. بينظير ڀٽو پنهنجي پڙهائي پوري ڪري ملڪ واپس اچي.



سياست ۾ حصو ورتو. سال ۱۹۸۸ع جي عام چونڊن ۾ هوءَ اسلامي دنيا جي پهرين عورت وزيراعظم بڻي.

بينظير ڀٽو پاڪستان جي ٻه ڀيرا وزيراعظم ٿي. هن پنهنجي ملڪ جي خوشحاليءَ لاءِ وڏي جاکوڙ ڪئي. هن ملڪ ۽ عوام جي پلائيءَ لاءِ تمام گهڻا ڪم ڪيا.

بينظير ڀٽو غريبن جي مددگار ۽ هڏڙوڪي هئي. هوءَ ملڪ جي غريب عورتن جي گچن گهرن ۾ وڃي سندن ڏک سُر ٻڌندي هئي. هن عورتن جي پلائيءَ جا ڪيترائي پروگرام شروع ڪيا، جيڪي اڃا تائين هلي رهيا آهن. اهڙيءَ طرح هن سڄي حياتي پنهنجي ملڪ ۽ عوام جي خدمت ڪندي گذاري.

بينظير ڀٽو کي ۲۷ ڊسمبر ۲۰۰۷ع تي راولپنڊيءَ شهر ۾ شهيد ڪيو ويو. سندس آخري آرامگاهه اباڻي قبرستان ڳڙهي خدابخش، ضلعي لاڙڪاڻي ۾ آهي.

مشق

۱- هيٺين سوالن جا جواب ڏيو:

- (الف) بينظير ڀٽو ڪٿي ڄائي؟
- (ب) بينظير ڀٽو شروعاتي تعليم ڪٿان حاصل ڪئي؟
- (ج) هوءَ ڪيترا ڀيرا پاڪستان جي وزيراعظم بڻي؟
- (د) سندس شهادت ڪهڙي شهر ۾ ٿي؟
- (هه) بينظير ڀٽو شهيد جي آخري آرامگاهه ڪٿي آهي؟
- (و) اسلامي دنيا جي پهرين عورت وزيراعظم ڪير هئي؟

۲- بينظير ڀٽو شهيد بابت مختصر احوال ٻڌايو:

۳- هيٺ ڏنل لفظن جا ابتڙ لکو:

مثال:	ڏک	سک
	پلائي	
	وڌيڪ	
	غريب	

سڳيا جي حاصلات

- * سفر جي وسيلن کي ڄاڻڻ.
- * ريل گاڏي جا فائدا ڄاڻڻ.
- * ريل گاڏي بابت گفتگو ڪرڻ.
- * سادا جملا لکڻ ۽ پڙهڻ.

سبق اوڻيهون

ريل گاڏي

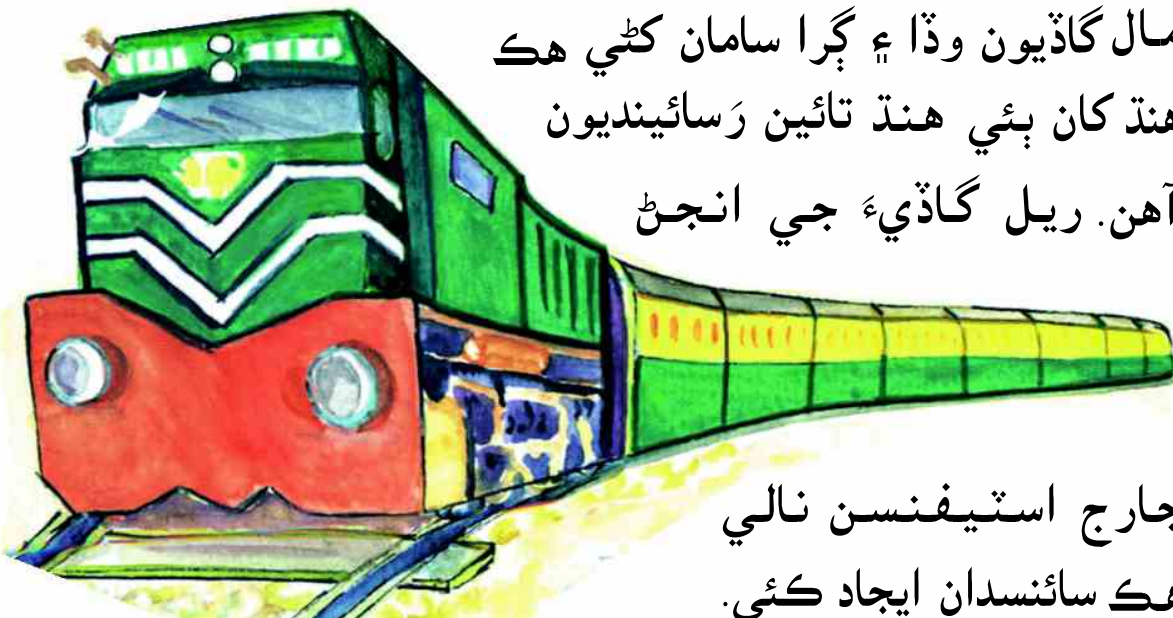
اڳاٽي زماني ۾ هڪ شهر کان ٻئي شهر تائين وڃڻ لاءِ ماڻهو گهوڙن، اُٺن، گڏهن ۽ ڍڳي گاڏين تي سفر ڪندا هئا. اُن ۾ گهڻو وقت لڳي ويندو هو. پر هاڻي اڄ وڃ جا ڪيترائي وسيلا موجود آهن. انهن مان ريل گاڏي به هڪ وسيلو آهي. ريل گاڏي ٿوري وقت ۾ هڪ شهر کان ٻئي شهر تائين پهچائي ٿي.

ريل گاڏيءَ ۾ انجن ۽ ماڻهن جي ويهڻ لاءِ ڪيترائي گاڏا هوندا آهن. ريل گاڏيءَ کي انجن چڪيندي آهي. اڳي انجن ٻاق تي هلندي هئي، پر هاڻي ڊيزل ۽ بجليءَ تي هلي ٿي. ريل گاڏي لوهه جي پٿرين تي هلندي آهي.

مسافر ريل گاڏين کان سواءِ مال گاڏيون به ٿينديون آهن.

مال گاڏيون وڏا ۽ ڳرا سامان کڻي هڪ هنڌ کان ٻئي هنڌ تائين رسائينديون

آهن. ريل گاڏيءَ جي انجن



جارج اسٽيفنسن نالي هڪ سائنسدان ايجاد ڪئي.

اسان جي ملڪ ۾ پهرين ريل گاڏيءَ جي پٽڙي ڪوٺڙيءَ
۽ ڪراچيءَ جي وچ ۾ وڇائي ويئي. ان کان پوءِ سڄي ملڪ
جي شهرن کي ريل جي پٽڙيءَ وسيلي ڳنڍيو ويو.
اڄ به ماڻهو سير ۽ سفر جي جديد سهولتن هوندي به ريل گاڏيءَ
۾ سفر ڪن ٿا.

مشق

۱- هيٺين سوالن جا جواب ڏيو:

- (الف) آڳاٽي زماني ۾ ماڻهو ڪيئن سفر ڪندا هئا؟
- (ب) ريل گاڏيءَ جي انجڻ ڪهڙي سائنسدان ايجاد ڪئي؟
- (ج) اسان جي ملڪ ۾ پهرين ريل جي پٽڙي ڪٿي وڇائي وئي؟
- (د) ريل گاڏيءَ مان ڪهڙا فائدا آهن؟
- (هه) اڄ وچ جا ٻيا ڪهڙا وسيلا آهن؟

۲- ريل گاڏيءَ بابت مختصر احوال ٻڌايو:

۳- جملا پڙهو ۽ لکو:

- ★ اڄ ريل گاڏي ڪانه آئي.
- ★ مون ماني ڪاڏي آهي.
- ★ هو ڪونه ڊوڙيو.
- ★ انور ڪتاب پڙهيو آهي.

۴- پڙهو ۽ سنن اڪرن ۾ لکو:

گهٽائڻ	استيفنس	ايجاد	مال گاڏيون	وسيلا
--------	---------	-------	------------	-------

سکيا جي حاصلات

- * گڏجي راند روند ڪرڻ.
- * بيت سر ۽ لاءِ سان پڙهڻ.
- * نوان لفظ ٺاهڻ.
- * بي ترتيب لفظن کي ترتيب سان لکي مصرعا لکڻ.

سَبَقُ ويهون

گڏي (بيت)



اچوڙي پينر، راند رچايون،
ننڍڙي گڏڙيءَ کي پرڻايون.

اچو گڏيءَ کي زيور پايون،
پرت پريل پوشاڪَ ڍڪايون،
گلن ڦلن جي سيجَ وچايون،
ڏاج ڏيون ۽ گهور گهمايون.



گڏجي گيت خوشيءَ جا ڳايون،
ننڍڙي گڏڙيءَ کي پرڻايون.

گڏڙي بڻجي گهر جي راڻيءَ،
پڙهيل لکيل ۽ سگهڙ سڀاڻيءَ،
رهي نه محنت کان ويڳاڻيءَ،
ڪٿي نه اُن جو اُن ۽ پاڻيءَ.



ڏين مبارڪ مايون دايون،
ننڍڙي گڏڙيءَ کي پرڻايون.

- الطاف عباسي

مشق

۱- هيٺين سوالن جا جواب ڏيو:

(الف) هن بيت جون اوهان کي ڪهڙيون سٽون وڻن ٿيون؟

(ب) اهي سٽون اوهان کي ڇو ٿيون وڻن؟

(ج) گڏيءَ کي ڇا ڇا پارائبو آهي؟

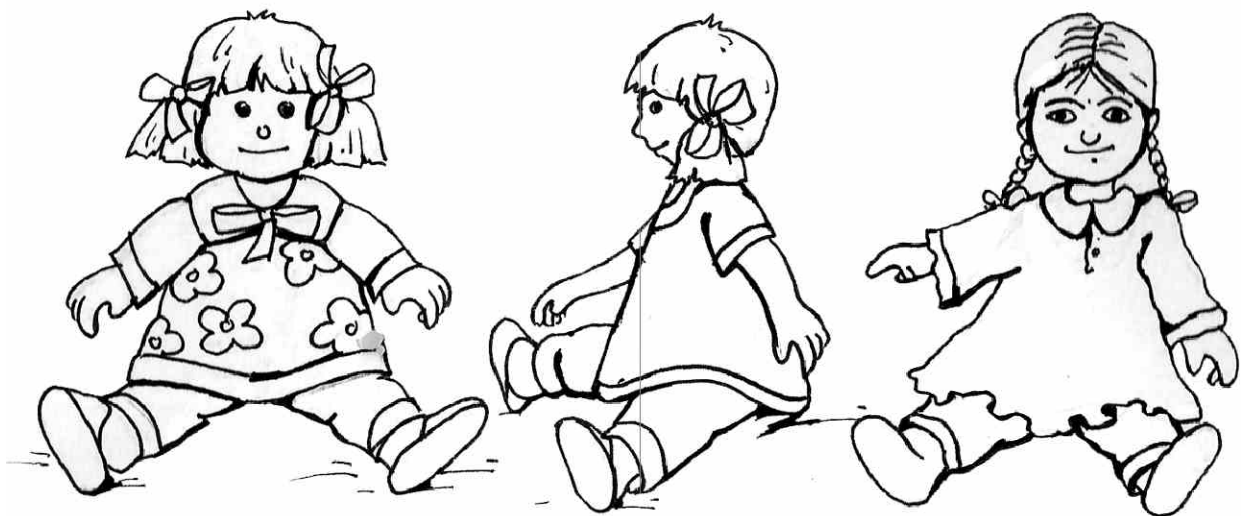
۲- هي بيت سُر سان گڏجي ڳائي ٻڌايو:

۳- هيٺين لفظن کي ترتيب سان لکو:

(الف) گڏجي جا ڳايون گيت خوشي.

(ب) مايون مبارڪ دايون ڏين.

۴- تصويرن ۾ رنگ ڀريو:



اُستاد لاءِ هدايت: ٻارن کي چوڪرين جي راند بابت آگاهي ڏني وڃي.

سکيا جي حاصلات

- * سير سفر جي اهميت ڄاڻڻ.
- * ماڳن جي ڄاڻ پرائڻ.
- * لفظن کي جملن ۾ ڪم آڻڻ.

سبق ايکيهون

کينجهر ڍنڍ جو سير



اسان جي اسڪول جي ٻارن کي هر سال ڪنهن مشهور هنڌ جو سير ڪرايو ويندو آهي. هن دفعي اسان گڏجي کينجهر ڍنڍ گهمڻ جو پروگرام ٺاهيو.

آچر جي ڏينهن سيئي شاگرد اسڪول ۾ سوير پهچي ويا، بس آئي ته استاد شاگردن کي هدايت ڪئي ته سڀ شاگرد قطار ٺاهي بس ۾ چڙهو. جڏهن شاگرد ۽ استاد بس ۾ ويٺا ته بس کينجهر طرف رواني ٿي.

شهزاد: سائين، کينجهر ڍنڍ تي اهو نالو ڪيئن پيو؟

استاد: چون ٿا ته کينجهر نالي هڪ مهاڻو هو، جيڪو اُتي رهندو هو. سندس نالي جي پٺيان هن ڍنڍ تي اهو نالو پئجي ويو. هيءَ ڍنڍ نٿي ضلعي ۾ آهي.

نعيم: سائين، هي ننڍين ٽڪرين جي وچ ۾ ڪهڙو شهر آهي؟

استاد: ٻارو، اهو سنڌ جو هڪ تاريخي شهر جهڙڪ آهي. بس اڳتي

هلي ته هڪ وڏو قبرستان ڏسڻ ۾ آيو. استاد ٻڌايو ته هي 'سونڊا' جو قبرستان آهي.

سورث: سائين، اهي وڻ ڪهڙي شهر جا پيا ڏسجن!
استاد: اهي وڻ ڪينجهر ڍنڍ جا آهن.
مومل: هتي ته رڳو پاڻي ئي پاڻي آهي.
استاد: ها، هيءَ ڍنڍ سنڌ جي مٺي پاڻيءَ جي ٻيو نمبر وڏي ڍنڍ آهي.
 ڪينجهر تي پهچي استاد اسان سڀني لاءِ ٽڪيٽ ورتي ۽ اسان
 ڪينجهر ڍنڍ جي بند تي اچي پهتاسون.
اسلم: سائين، پاڻيءَ اندر هي ڪهڙيون گاڏيون پيون هلن؟



استاد: هي گاڏيون نه، پر ٻيڙيون ۽ لانچون آهن، جيڪي پاڻيءَ
 تي ترن ٿيون. هاڻي اچو ته ٻيڙي تي چڙهي ڪينجهر ڍنڍ
 جو سير ڪريون.
 استاد ٻڌايو ته هيءَ ڍنڍ ڇهه ڪلو ميٽر ويڪري ۽ چوويهه
 ڪلوميٽر ڊگهي آهي. ڪراچي شهر کي پيئڻ جو پاڻي به هن ڍنڍ
 مان ملي ٿو. ڪينجهر ڍنڍ جي وچ ۾ سامهون هڪ قبر آهي. اها
 چون ٿا ته سنڌ جي نوريءَ نماڻيءَ جي قبر آهي.
مومل: سائين نوري ڪير هئي؟
استاد: نوري هڪ مڙهي هئي، اُن جو سڱ ڄام تماچي بادشاهه، مهاڻن
 کان ورتو ۽ نوريءَ سان شادي ڪيائين. شاهه عبداللطيف ڀٽائيءَ
 به نوري ڄام تماچيءَ جو داستان ڳايو آهي.

اسلم: سائين، اها سامهون ڪهڙي عمارت نظر پئي اچي؟
استاد: اها مشهور هوٽل 'نوري ريسٽورنٽ' آهي. هلو ته اتي هلي
 ڪجهه کائون پيئون.

شهزاد: سائين، هي جايون ڪنهن جي لاءِ ٺاهيون ويون آهن؟
استاد: اهي جايون سرڪار سياحن جي رهائش لاءِ ٺهرايون آهن.
 ٻارو، هاڻي شام ٿي چڪي آهي. بس ۾ ويهو ته پنهنجي
 شهر ڏانهن هلون.

مشق

۱- هيٺين سوالن جا جواب ڏيو:

(الف) اسڪول جي ٻارن ڪهڙي ماڳ جو سير ڪيو؟

(ب) ڪينجهر ڍنڍ تي اهو نالو ڪيئن پيو؟

(ج) ڪينجهر تي ڪهڙي هوٽل ٺهيل آهي؟

۲- ”ڪينجهر ڍنڍ“ بابت ڪي به پنج جملا لکو:

۳- هيٺ ڏنل لفظن کي جملن ۾ لکو:

سِير	بَس	مهاڻو
------	-----	-------

★ سفر ڪرڻ گهرجي.

★ مڇي ڦاسائي پيو.

★ ٻار ۾ چڙهيا.

۴- ياد رکو ته:

★ ڪينجهر ڍنڍ نتي ضلعي ۾ آهي.

★ منچر ڍنڍ ڄام شوري ضلعي ۾ آهي.

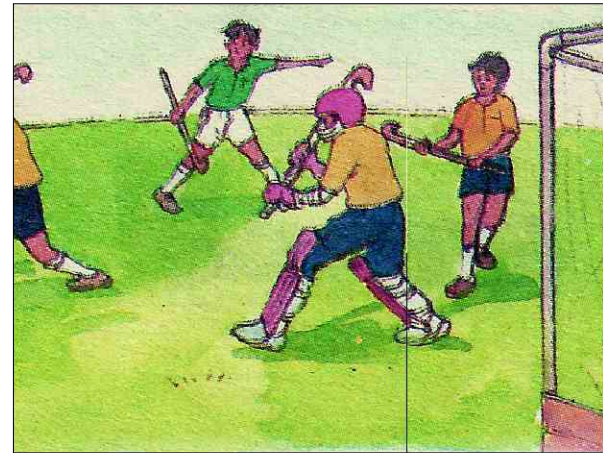
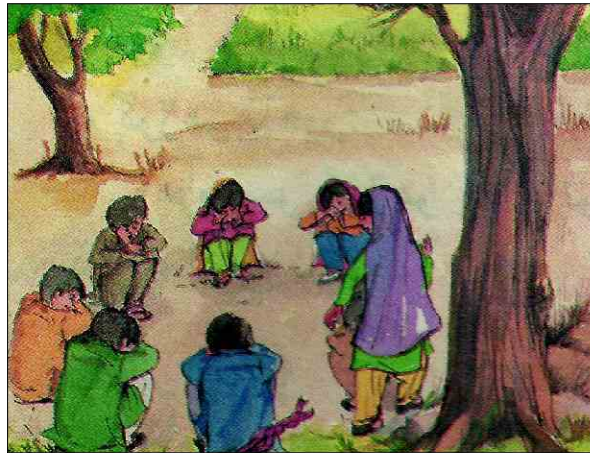
★ منچر ڍنڍ ايشيا جي وڏي ۾ وڏي ڍنڍ آهي.

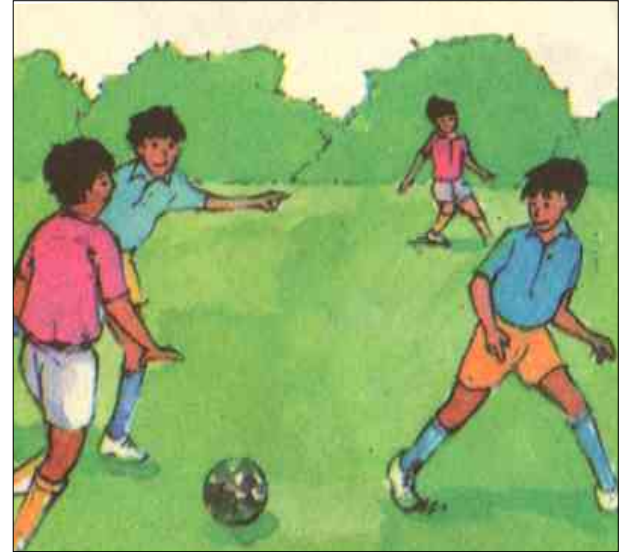
سکيا جي حاصلات

- * راندين جي اهميت سمجھڻ.
- * راندين ۾ حصو وٺڻ.
- * نظم و ضبط سکڻ.

سبق ٻاويھون

رانديون





ٻڌايو ته:

- (الف) ڇوڪرا ڪهڙيون رانديون ڪيڏي رهيا آهن؟
- (ب) ڇوڪريون ڪهڙيون رانديون ڪيڏي رهيون آهن؟
- (ج) راندين ڪيڏن مان ڪهڙا ڪهڙا فائدا آهن؟

اُستاد لاءِ هدايت: تصويرن ۾ ڏنل راندين جي ڄاڻ ڏئي ۽ انهن بابت گفتگو ڪرائي.

سکيا جي حاصلات

- * پروليون ٻڌائڻ.
- * پروليون ياد ڪرڻ.
- * سادا سواليه جملا پڙهڻ ۽ لکڻ.

سَبَقُ ٿيويهون

پُڄُ پرولي (بيت)



هيڏڙو هيڏڙو پاڻ،
جنهن کي سو سڻ ساڻ!
جيڪو آهي سڄاڻ،
سو پڄي پرولي هاڻ.

اُس ۾ آءُ اڃان ٿو،
ڇانءُ ۾ آءُ پڇان ٿو،
ادڙي، ادڙا! توکان،
پنهنجو نانءُ پڇان ٿو!

ويري آهي اوندهه جو،
رات سڄي هو جاڳي ٿو،
سارو ڏينهن سٽو پيو آهي،
اوهين ٻڌايو ڇا هي سو؟

ڪڇي ڪاڇي، رڌل ڪاڇي،
اڇي ڪُڪڙ، سائو پُڇُ،
سانڌاڻو به نهي ان جو،
پيارا ٻالڪا! هاڻ ته ڪُڇُ!

اُستاد لاءِ هدايت: ٻارن کي پرولين جي پڇڻيءَ ۾ مدد ڪئي وڃي.

مشق

۱- ٻڌايو ته:

(الف) هنن پرولين مان اوهان کي ڪهڙي پرولي وڻي ٿي؟

(ب) بي پرولي ڇا بابت آهي؟

(ج) پروليون ياد ڪري ٻڌايو.

(د) توهان کي ڪا پرولي ياد هجي ته ٻڌايو.

۲- هيٺيان جملا پڙهو ۽ لکو:

★ هي بال ڪنهن جو آهي؟

★ هي ڪير آهي؟

★ هي ڪهڙو پڪي آهي.

۳- تصويرون سڃاڻي نالا ٻڌايو.



۴- ياد رکيو ته: پرولي کي ڳجهارت به چئبو آهي.

سکيا جي حاصلات

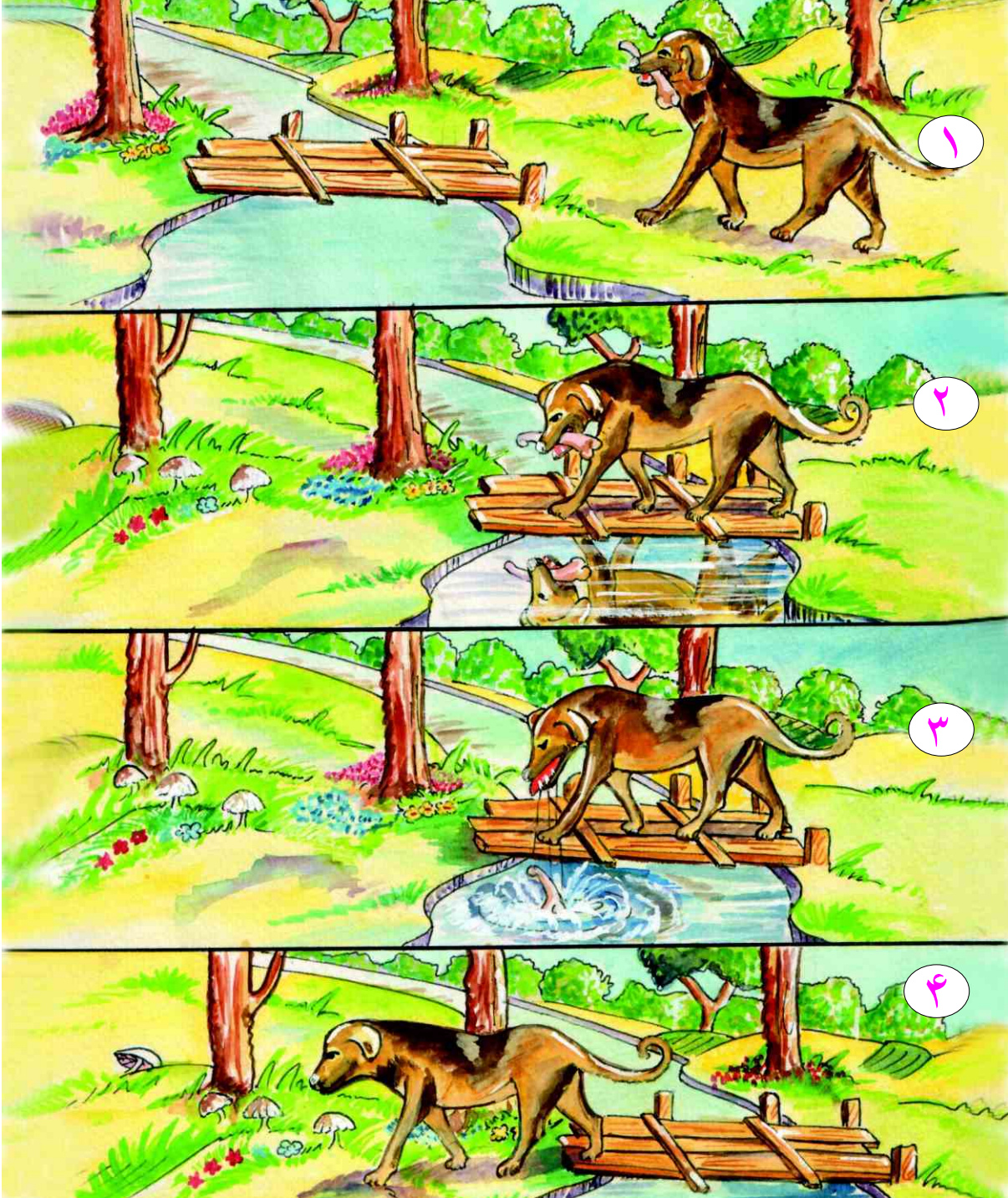
- * لالچ کان پاسو ڪرڻ.
- * تصوير ڏسي ڪهاڻي ٻڌائڻ.
- * خال پري آکاڻي مڪمل ڪرڻ.
- * لفظن جي ترتيب سمجهڻ.
- * واحد جا جمع لکڻ.

سبق چوويهون

مفت ورهاست لاءِ

لالچي ڪُٽو

(تصويري ڪهاڻي)



مشق

مفت ورهاست لاء

۱- هيٺين سوالن جا جواب ڏيو:

- (الف) تصوير نمبر ۱ ۾ ڪٿي جي وات ۾ ڇا نظر اچي پيو؟
 (ب) تصوير نمبر ۲ ۾ ڪٿي کي پاڻيءَ ۾ ڇا نظر پيو اچي؟
 (ج) تصوير نمبر ۳ ۾ هڏو ڪٿي ڪري پيو؟
 (د) تصوير نمبر ۴ ۾ ڪٿو ڇا ڪري رهيو آهي؟
 (هه) ڪٿي جي ڪهاڻيءَ مان اسان کي ڪهڙي نصيحت ملي ٿي؟

۲- تصويرن کي ڏسي ”ڪٿي“ جي ڪهاڻي پنهنجي لفظن ۾ ٻڌايو:

۳- پڙهو ۽ لکو:

ڪهاڻي - لالچ - نصيحت - پاڇو - وات

۴- هيٺ ڏنل لفظن جا جمع لکو:

واحد	جمع
ڪهاڻي	
نصيحت	
پاڇو	
هڏو	

۵- هيٺ ڏنل لفظن مان خال ڀريو ته جيئن جملا مڪمل ٿين ۽ ڪهاڻي به مڪمل ٿئي.

(هڏو - بيوکٿو - پاڇو - ڪٿو)

- (الف) هڪڙو هو
 (ب) اُن جي وات ۾ هو.
 (ج) اُن پاڻيءَ ۾ پنهنجو ڏٺو.
 (د) ان کي لڳو ته پاڻيءَ ۾ هڪ به آهي.
 (هه) ۽ اُن جي وات ۾ به آهي.
 (و) اُن ٻئي ڪٿي کان گسٽ پئي چاهيو.
 ★ هن ڪهاڻيءَ مان اها نصيحت ملي ٿي، ته لالچ بُري بلا آهي.

اُستاد لاءِ هدايت: ٻارن کان سندن پسند جي ڪهاڻي پڇي وڃي.

- * سهڻا اخلاق سگڻ.
- * محاورا، سهڻا اخلاق ياد ڪرڻ.
- * پهڪا ۽ چوڻيون سگڻ.

ياد ڪرڻ جهڙيون ڳالهيون

♦ الله سائينءَ کي هر هنڌ حاضر ڄاڻو.

♦ ماءُ پيءُ، اُستاد ۽ وڏن جو احترام ڪريو.

♦ پينگهي کان قبر تائين علم پرايو.

♦ ننڍن سان پيار ڪريو.

♦ سدائين سچ ڳالهايو.

♦ غريبن جي سار لھو.

♦ پاڙيسرين جو خيال ڪريو.

♦ سدائين صاف سٿرا رهو.

♦ هر ڪم وقت تي ڪريو.

♦ جانورن تي ڪهل ڪريو.

مشق

۱- هيٺ ڏنل لفظن جا اُبتڙ ٺاهيو:

	غريب
	ننڍن
	سُنو
	هيٺ
	پري

۲۔ مناسب لفظن سان خال ڀريو:

وقت	حاضر	سار	سُٿرا	ڪهل	احترام
-----	------	-----	-------	-----	--------

* خدا کي هر هنڌ ڄاڻو.

* ماءُ پيءُ، اُستاد ۽ وڏن جو ڪريو.

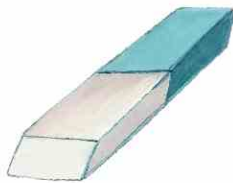
* غريبن جي لهو.

* سدائين صاف رهو.

* جانورن تي ڪريو.

* هر ڪم تي ڪريو.

۳۔ سڃاڻي نالا ٻڌايو:



سکيا جي حاصلات

- * الله تعاليٰ جي صفتن بابت ڄاڻڻ.
- * الله تعاليٰ کان گهرڻ جي عادت پيدا ڪرڻ.
- * هر آواز لفظن کي پڙهڻ.
- * اکر ملائي لفظ ٺاهڻ.

مفت ورهاست لاءِ

سبق چويهون دُعا

اسان کي تُون سائين، سدائين خدايا!
ڪرم سان اُپائين، نِپائين خدايا!
ڄيارين تُون مارين تون، آهين تُون مالڪ،
تُون ئي رِزق سڀ کي، رَسائين خدايا!
نہ مَت تَنهنجو مولا، تُون بي مثل آهين،
اسين تَنهنجا ٻانها، تُون سائين خدايا!
ڏسين ٿو پَسين ٿو، تُون هر جاءِ اسان کي،
تون شل وات پنهنجي، پَسائين خدايا!
ڪريون علم حاصل، چڱو ڪر اسان کي،
جوانيءَ کان پيريءَ تائين خدايا!
ڪريون تَنهنجي در تي ٿا، هي عرض سائين،
گَڪرُ شل ڪرم جو، وَسائين خدايا!

- مرزا قليچ بيگ



مشق

۱- هيٺين سوالن جا جواب ڏيو:

- (الف) هن بيت مان اوهان کي ڪهڙيون ستون وٺڻ ٿيون؟
(ب) اهي ستون اوهان کي ڇو ٿيون وٺڻ؟

۲- هيءُ بيت زباني ياد ڪري گڏجي سر سان ٻڌايو.

۳- هر آواز لفظ پڙهو ۽ لکو:

اپائين - نپائين، پنهنجي - تنهنجي، رسائين - پسائين

۴- هيٺيان خال پري ستون مڪمل ڪريو:

* چيارين تون تون، آهين تون مالڪ،

تون ئي سڀ کي، رسائين خدايا!

* ڏسين ٿو ٿو، تون هر جاءِ اسان کي،

تون شل وات پنهنجي، خدايا!

* ڪريون در تي ٿا، هي عرض سائين،

گگڙ شل ڪرم جو، خدايا!

نوان لفظ

لفظ	معني	لفظ	معني
آ	آس آرامگاه آڳاڻو آجايو آسد الله انجڻ آمين انڊلڻ	جماعت جهت پت جهرمر	تولي يڪدم تمڪڻ چمڪڻ
ب پ	بزرگ بي مثل بي ملهيون باق بانهو	ڌ ڊ ر ڏاج ڊول ڊهندو رحمت رڪن ريجهايو	ڪنوار ڪي ڏنل سامان نظارو-ڏيک ڪرندو باجهه - مهر تنيو ونڊرايو
ت ت پ	تپت تئين تهڪائي پت جي ڏور پرايو	س ش سار ساراهه سانوڻ سُڄاڻ سچار سدا سرتاج سُگهڙ سُڳند سڱ سوسات سوکڙيون سُڪار	سنيال - ياد واڪاڻ - تعريف وسڪاري جي مُند عقل وارو - ڏاهو سچ ڳالهائيندڙ هميشه پاڳارو - بادشاهه ڏاهو - سياڻو خوشبوءِ - سُرهاڻ رشتو - مائتي تيز هوا جو آواز تحفا خوشحالي - سهانگائي
ج	جاڪوڙ جام		آميد - آسرو مُقبرو-قبر قديم-پراڻو بيڪار-بي سبب الله جو شينهن مَشين-ڪَل امانت رکڻ وارو اُپ ۾ ست رنگي ڪماڻ الله وارو درويش جنهن جو ڪو مت نه هجي مُفت-بنا قيمت اُپ بندو-غلام گرمي-تپش انهن اوباري ريشم جو ڏاڳو سڪيو-حاصل ڪيو محنت - ڪوشش گهڻو

نوان لفظ

معني	لفظ	معني	لفظ
	م ر ن و ه	هوڏ - بازي ٿورو - مهرباني	شرط شُڪر
امڙ نا اُميد هَند - جاءِ برابر نمونو سدائين گڏ ٿيو قبو - قبر باجهه - رحم اڳواڻ نالو ظاهر نوڙت واري پيءُ ماءُ مددگار مينهن ذريعا پرڏيهه دُشمن ڏک سُک ۾ پائيوار همدرد - گهٽگهرو	ماءُ مايُوس ماڳُ مَٿُ مِثال مُدام مِڙو مَقبرو مِهر مهندار نانُ نِروار نِماڻي والد والده واهرو وَسڪارو وَسِلا وِلايت وِيري همدردي هَڏڏوڪي		ص ط صادق طاقت طعام
		سڄو سگهه کاڌو علم وارو قيمتي - اوچا مهرباني خوشيءَ جو ڏينهن فطري واري عيد	ع غ عالم عُمد عنایت عيد عيد الفطر
		تئونرُ وڏو اڳواڻ ڪُٽنب - برادري ميڙاڪو - ڳالهه ٻولهه شوقين باجهه - مهر	ق ق ڪ قُنڊڻ قائد اعظم قبيلو ڪچھري ڪوڏيو ڪهل
		هنج - جهولي ڦيريون پوسل واري - آلي گيتَ	گ گھ ل گود گوھيون گھم ڀري لولي